

Tema d'estudi

LA REUNIÓ D'EQUIP

EQUIP SATÈL·LIT DE PEDAGOGIA

Curs 2010-2011

Sumari

Salutació de la Superregió d'Espanya	5
Presentació de l'ERI	7
1. La mística de la reunió d'equip	11
2. Reunits en nom de Crist	17
3. Mengem junts. Posem en comú les nostres vides (posada en comú)	23
4. Resem junts (oració)	31
5. Compartim la nostra vida espiritual (participació)	37
6. Aprofundim junts la nostra fe (tema d'estudi)	45
7. Vida d'equip	51
8. Una reunió especial: la reunió balanç	57
ANNEXOS	
Annex 1	65
Annex 2	67
Annex 3	68

Salutació de la Superregió d'Espanya

Estimats tots: pau i bé!

Us saludem, com cada any, en el marc del tema d'estudi del curs.

Una de les preocupacions i responsabilitats de l'ERI és mantenir viu el Moviment. Amb el pas del temps es pot perdre o difuminar el perquè de les coses. El pare Caffarel deia, ho recordareu, que moltes ordes d'un carisma específic desapareixen perquè ja no compleixen aquell carisma pel qual nasqueren. Per aquest motiu, l'ERI va encarregar a l'Equip Satèl·lit de Pedagogia que redactés un document sobre la reunió d'equip per tal de refrescar-ne la mística, tant de la reunió com de les seves parts. La seva redacció fou aprovada pel Col·legi ERI, però, com fer arribar a tots els *équipiers* aquest document? És aleshores quan és pensa que el millor que es pot fer és adaptar-lo com a tema d'estudi. Era la manera més efectiva i eficaç per tal que tots els *équipiers* del món l'aprofundissin. I aquest n'és el resultat.

L'ERI ens va demanar, a les superregions, que, quan ens fos convenient, s'oferís aquest tema per a un curs. La Superregió d'Espanya va decidir que enguany era el moment oportú per a la nostra Superregió ja que, després del fantàstic tema d'estudi anterior, on el pare Caffarel ens ha presentat amb tota transparència la raó de ser del Moviment i el sentit de pertinença, ens semblava que era el moment més adequat per aprofundir la mística de la reunió d'equip, les seves parts, la seva essència i la seva raó de ser.

Cal fer notar que el Moviment està estès a tot el món: diverses llengües i diverses cultures caminant sota el carisma dels EMD. Aquest tema d'estudi pretén servir tothom. Encara que la Superregió d'Espanya l'ha adaptat a la nostra cultura, hi ha coses que ens poden resultar noves, cosa que vol dir que ens hem de quedar amb l'essència i no amb la forma. L'essència, el nostre carisma, la nostra pedagogia, són comuns a tots. Aprofundim cada part de la reunió i la reunió en general.

Desitgem que aquest tema d'estudi ens ajudi a construir més fortament els lligams de la nostra comunitat cristiana, per tal que, enfortits amb la trobada amb el nostre Senyor, Jesús, a la petita sala de les nostres cases, sortim al món com a veritables apòstols, uns a l'estil de Pere, d'altres a l'estil de Pau, per donar testimoniatge de Crist i del seu missatge d'amor.

Que tingueu un bon i profitós curs!

CARLOS y ROSA
responsables superregionals d'Espanya

NOTA IMPORTANT

En la primera reunió, prèvia al començament de curs, llegiu els annexos al tema, per tal que comenceu posant en pràctica alguns punts molt interessant que ens poden ajudar a revitalitzar les nostres reunions d'equip.

Presentació de l'ERI

En acabar el document *Reunió d'equip* sol·licitat per l'ERI, l'Equip Satèl·lit de Pedagogia va suggerir d'elaborar-ne un tema d'estudi, amb l'objectiu de fer arribar a tots els *équieters* el seu contingut d'una manera vivencial per tal de revitalitzar la reunió d'equip. I aquest n'és el resultat.

«La reunió d'equip és un moment privilegiat per compartir, en un ambient de caritat i d'amor fratern. Aquest compartir els uns amb els altres suposa un clima de confiança mútua i de discreció per part de cadascun dels membres de l'equip»

Guia dels EMD

Aquest tema d'estudi, *Reunió d'equip*, serà profitós en la mesura que contribueixi a què cada *équieter* compregui i visqui el sentit profund i la mística de la reunió d'equip com a **comunitat eclesial**, com a **assemblea de convocats**, que és el que la diferencia de qualsevol altre tipus de reunió. Viure la reunió amb aquest sentit eclesial profund serà un factor de transformació i d'evangelització per als matrimonis que hi participin.

Però la proposta presentada va una mica més enllà, perquè donarà la possibilitat de tractar, a cada reunió, detalladament, cadascuna de les seves parts, cosa que ajudarà a aprofundir-hi i a enfortir-les. Per aquest motiu, s'optà per dedicar una reunió a cadascuna de les parts de la reunió d'equip, perquè es puguin viure de manera més conscient i renovellada i, fins i tot, que es pugui assimilar millor la seva mística i el seu sentit.

S'han inclòs altres temes per complementar aquesta reflexió sobre la reunió d'equip durant les vuit reunions del curs.

1. METODOLOGIA

Tot en la vida s'aconsegueix a través de petits o de grans esforços: esforços en l'educació dels fills, esforços en el treball, esforços en la nostra relació amb Déu, esforços, esforços... Els EMD proposen mitjans concrets per orientar els esforços de tots els seus membres perquè esdevinguin millors matrimonis cristians.

El desig és que aquest tema d'estudi proporcioni als *équieters* l'oportunitat d'avançar una mica més en la seva vida espiritual; se us proposa de treballar de la següent manera:

- **Estudi del tema junts, en parella:** començar a fer-ho pocs dies després de la darrera reunió d'equip.

- **Experiència de vida en parella:** treball pràctic per a la vivència del tema durant el mes.
- **Punts concrets d'esforç:** treballar-los durant tot el mes. Per això oferim orientacions (ajudes) en cada capítol del tema (per a l'assentada, per a la pregària conjugal...) per si us poden ajudar.
- **Reunió d'equip:** després d'haver treballat durant el mes, tant el capítol corresponent com els esforços concrets, el matrimoni participarà més activament en la reunió.

És important arribar a la reunió d'equip, després d'haver fet un esforç de progrés individual i en parella durant tot el mes, tant en relació amb les propostes del tema d'estudi com amb la vivència dels punts concrets d'esforç. Després d'aquesta dinàmica, tots arribarem a la reunió d'equip amb les mans plenes i la ment i el cor disposats a compartir els nostres avenços i dificultats, i amb el desig de caminar junts vers la santedat.

En conseqüència, si hem treballat en parella durant tot el mes, la participació en l'equip passarà ser un veritable compartir la vida en lloc d'una freda estadística, com passa moltes vegades. Durant la discussió del capítol del mes, no passarà el que succeeix en els Equips en què els matrimonis no se'l preparen, en els que ningú no té res per aportar i, per tant, no tenen dubtes; només esperen rebre i perden l'oportunitat de donar.

2. ESQUEMA GENERAL DEL TREBALL

El tema d'estudi pretén, bàsicament, assolir l'objectiu proposat per a cada reunió, a més de la realització d'un treball pràctic (experiència de vida), que ajudi l'equip a dur el tema de la reunió a la seva vida quotidiana. Es tracta d'un suggeriment que no ha d'inhibir la creativitat del matrimoni responsable de l'equip, que s'ha de sentir lliure per proposar qualsevol altre treball pràctic, d'acord amb el tema que s'estudiï en el mes.

A més d'això, el tema d'estudi, en els seus vuit capítols, proposa dinamitzar els punts concrets d'esforç al llarg del mes, oferint ajudes i orientacions per a la seva pràctica.

Cada capítol es presenta segons l'esquema de treball següent:

– Objectiu

– Per treballar durant el mes

Experiència de vida

Proposta d'estudi i text/textos de suport

Preguntes per compartir amb l'Equip

Orientacions (pistes) per a:

- lectura de la Paraula per a la pregària personal i conjugal
- diàleg conjugal (assentada)
- suggeriments per treballar durant el mes tot l'equip

– Per a la reunió d'equip

Per dur a terme les cinc parts de la reunió d'equip, se suggereix: una oració per a la benedicció dels aliments que prendrem; un text de meditació sobre la Paraula de Déu relacionat amb el tema; també unes preguntes per a l'intercanvi d'idees i per al treball pràctic proposat. En acabar la reunió s'ha de resar el Magníficat o Càntic de Maria.

3. TEMES DE LES REUNIONS

1. La mística de la reunió d'equip
2. Reunits en nom de Crist
3. Mengem junts. Posem en comú les nostres vides (posada en comú)
4. Resem junts (oració)
5. Compartim la nostra vida espiritual (participació)
6. Aprofundim junts la nostra fe (tema d'estudi)
7. Vida d'equip
8. Una reunió especial: la reunió balanç

En els annexos es mostren unes recomanacions per al millor desenvolupament de la reunió mensual.

Esperem que aquesta reflexió
animi els matrimonis a treballar aquest tema d'Estudi amb força renovellada,
els ajudi a ser *équieters cada dia*,
els obri a l'Esperit
i els meni a viure amb alegria en les seves llars la fe, l'esperança i la caritat.

PRIMERA REUNIÓ

La mística de la reunió d'equip

*Acolliu-vos mútuament com el Messies
us va acollir per a glòria de Déu.*

Rm 15

A. OBJECTIUS

Reflexionar sobre el significat cristià d'una reunió d'equip.

Reconèixer la transcendència sobrenatural i el misteri de la reunió d'equip, i fer tot el possible per viure-la amb aquesta mística.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida: trobar Jesucrist

Un Equip de la Mare de Déu és una petita Església quan ens reunim en nom de Jesucrist. La nostra llar també és una petita Església. En ambdues es troba la intensa presència del Ressuscitat, viu, atent a tots, estimant cadascun tal com és.

Com a experiència de vida durant aquest mes, estem convidats a viure, el més concretament possible, la presència del ressuscitat en la nostra llar i en el nostre equip a través del següent gest concret: posar-se a l'escolta d'Aquell qui sabem que és a prop nostre.

- Ell ens parla en l'escriptura
- Ens parla des del fons del cor dels nostres germans
- Ens parla per llançar-nos a l'ajuda dels altres.

Durant el mes estarem atents per escoltar Jesucrist i per trobar-lo tant en l'equip com en la nostra llar i en l'ambient en què ens movem.

Proposta d'estudi i reflexió

Quan parlem de la mística de la reunió d'equip convé analitzar primer el significat de la paraula *mística*. A la *Guia dels EMD* hi trobem: «La **mística** és l'esperit que dóna sentit a les

propostes concretes de vida, és la intuïció que *revela* el que és amagat per a l'esperit humà, l'orientació que fa de la vida un intent de comunió amb Déu».

La paraula mística etimològicament està lligada a un misteri. D'aquí, potser, la dificultat de comprendre –i d'explicar– en què consisteix la mística dels Equips. La mística és una força que inspira, impulsa i anima. L'espiritualitat del nostre Moviment rep la seva força de l'Esperit.

La mística és l'orientació que mena els matrimonis a la recerca de comunió amb Déu, i es basa en els aspectes següents:

- ✓ **Reunits en nom de Crist**, un equip es gira cap al Pare per acollir el seu amor i la seva bondat. *Perquè, on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells* (Mt 18,20).
- ✓ Units a Crist, un Equip comparteix l'amor de Déu en l'**ajuda mútua**: *Ajudeu-vos a portar les càrregues els uns als altres* (Ga 6,2).
- ✓ Impulsat per l'Esperit de Crist, un Equip envia els seus membres al món perquè siguin **testimonis** d'aquest amor: *Tenien un sol cor i una sola ànima* (Ac 4,32).

Així, la mística dels EMD és la presència i la força de Crist que actua en la comunitat de l'equip, que la impulsa a l'ajuda mútua i al testimoniatge.

El pare Caffarel, en el seu escrit «L'Ecclesia», ens ensenya a aconseguir aquest trobament amb Déu: viure la reunió d'equip com una assemblea cristiana on Crist hi és present.

Ens reunim perquè Crist ens crida, ens convoca. La reunió d'equip és, per tant, un punt d'arribada, però és també un punt de partida per abandonar tot allò que ens separa de Déu. En el Sinaí, amb tot el poble de Déu reunit, Moisès els diu que han d'abandonar Egipte i tots els seus costums per iniciar la seva marxa, que serà dura i difícil, a través del desert vers la terra Promesa.

De la mateixa manera, tota reunió cristiana ha d'implicar una projecció vers Déu, per tal de conèixer-lo millor i aproximar-nos-hi, i una ruptura amb les coses que, sovint, ens allunyen d'Ell. Aquesta ruptura és una purificació. Crist, portador de totes les promeses, és amb nosaltres. Ve a comunicar-nos el seu amor i vol expressar-lo a tota la humanitat a través de cadascun de nosaltres.

Avui ha arribat la salvació en aquesta casa (Lc 19,1-6).

En la Carta dels Equips es pot llegir:

Els Equips de la Mare de Déu creuen que avui, com aleshores, es conqueriran els incrèduls per a Crist si veuen uns matrimonis que s'estimen veritablement i s'ajuden els uns als altres a buscar Déu i a servir els seus germans. D'aquesta manera l'amor fratern, sobrepasant l'ajuda mútua, es converteix en testimoniatge.

Un Equip de la Mare de Déu té la vocació de ser signe de Jesús enfront de tots aquells qui viuen en la fosca i en la desesperança. Un Equip neix per al creixement dels seus membres, però no hi ha dubte que mai no serà una comunitat si no es preocupa, també, per tot el Poble de Déu.

Textos de suport

Prendre alè

El pare Caffarel expressa el seu pensament sobre el que ha de ser un Equip de la Mare de Déu en una reunió d'equip en el seu penúltim editorial, un text gairebé testamentari.

- Ens vindríeu a parlar a tots els nostres equips reunits?
- Sobre quin tema?

El meu interlocutor pensa un instant, em mira amb un somriure una mica murri i em respon: «Suposem, pare, que us moriu l'endemà de la vostra vinguda a casa nostra, quin tema hauríeu volgut tractar la darrera vegada abans de deixar les llars dels vostres equips?».

Estic agraït a aquest *équipier* per aquesta resposta. Em va obligar no només a meditar sobre la meua mort, sinó també a fer desfilar en el meu pensament els temes que considero més importants per abordar davant d'un auditori d'*équipiers*:

- ✓ l'espiritualitat conjugal: aquest camí vers Déu, propi dels cristians casats;
- ✓ la Carta: el document que fa 25 anys donava al Moviment la seva direcció espiritual, les seves estructures i els seus mètodes;
- ✓ l'equip, reeiximent de la caritat: l'objectiu de tants equips;
- ✓ la psicologia dels petits grups: en quines condicions un grup troba la seva cohesió i manté el seu alè vers l'objectiu perseguit;
- ✓ l'aprofundiment de la fe, en aquest temps en què està tan amenaçada;
- ✓ la missió dels Equips de la Mare de Déu en l'Església d'avui.

Cadascun d'aquests temes, ara i adés, m'ha semblat que s'imposava com essencial. Finalment, n'he triat un altre. A la vigília de la seva mort, disposant de poc temps, no podent dir-ho tot, cal deixar un testament espiritual, declaracions que vagin al més essencial. I he decidit parlar del significat cristià d'una **reunió d'equip**. M'explico.

La reunió mensual d'un equip no s'ha de definir només per la seva estructura, el seu esperit, l'amistat dels seus membres, el seu desig perquè sigui una etapa en la seva recerca de Déu. Primer cal reconèixer la seva substància sobrenatural i el seu misteri. En efecte és, hauria de ser, una realitat totalment diferent d'una reunió simplement humana. S'entén a partir dels versets de sant Mateu: *On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells* (Mt 18,20). *Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà* (Mt 18,19).

Hi ha, enmig d'aquestes llars reunides en una habitació, la intensa presència del Ressuscitat, vivent, atent a tots, estimant cadascun tal com és, amb el seu mal i el seu bé, i a punt per ajudar-lo a esdevenir tal com ell vol. Hi és com al vespre de Pasqua en aquella cambra alta de Jerusalem, mentre apareixia de sobte als ulls d'aquells altres *équipiers*: els apòstols. Alenà damunt d'ells dient: *Rebeu l'Esperit Sant*. I esdevingueren homes nous. Jesucrist, al mig de les llars, no deixa d'alènar el seu Esperit. I aquells

qui s'obren a aquest Alè —de mica en mica s'aprèn a obrir-s'hi— esdevenen els homes i dones d'aquest Alè. I la reunió es desenvolupa, animada per l'Esperit. A aquests homes i a aquestes dones que, al vespre d'una dura jornada, arriben sovint esgotats, aclaparats de preocupacions, aquest Esperit comunica la doble passió de Crist: la seva impaciència per la glòria del Pare, la seva abrusadora i dolça pietat per a aquesta gentada *que són com ovelles sense pastor*.

Acabo de dir allò que no és sempre, però que hauria de ser. Perquè una reunió d'equip que no és primer que tot un esforç comú per trobar Jesucrist, és tota una altra cosa que una reunió d'equip de la Mare de Déu.

Retrobar Jesucrist vol dir, primer, posar-se a l'escolta de qui se sap que és allà. Ara bé, ell ens parla en l'Escriptura —també estimem la Paraula de Déu. Ens parla pels ensenyaments que l'Església ha anat elaborant de mica en mica en la seva meditació de la Bíblia. Parla al fons del cor d'aquest germà o d'aquella germana, però s'ha de saber comprendre més enllà dels mots. Parla de diverses maneres al llarg de la reunió, encara falta tenir *un cor que escolti*, segons l'expressió bíblica. Parla per fer confidències a cadascun, per revelar el seu Pare i el gran disseny del seu Pare, per invitar a la conversió (no ens acabem de convertir mai), parla per llançar-nos en auxili dels altres... Parla i tenim la impressió que és molt difícil de posar-ho en pràctica. Així, doncs, no en té prou amb parlar, transforma els qui admeten la seva impotència donant-los aquest Esperit de Força que fa, dels petits pagesos de Galilea, els infatigables testimonis del Salvador.

Però tota la qüestió rau en això: us prendreu tot el que us acabo de dir com elevacions pietoses i edificants o com la realitat de la reunió d'equip? *Es farà a la mesura de la vostra fe*: allò que deia a la gent de Palestina, Crist us ho torna a dir a l'inici de cada reunió.

Hi hagué un temps, en els Equips de la Mare de Déu, i fou un temps de gran vitalitat del Moviment, on es parlava molt d'allò que s'anomenava "la petita *ecclesia*". Aquest mot, *ecclesia*, era molt apreciat perquè tenia el mèrit de subratllar el caràcter original d'una reunió de cristians en nom de Crist Jesús. Sant Pau, ¿no parlava de l'*ecclesia* que es reunia a casa d'Àquila i Priscil·la, aquella parella amb qui estava lligat tan afectuosament.

I si algú em pregunta què és el que em permet designar, amb el mateix mot d'*ecclesia*, la gran Església de Jesucrist i una petita reunió de fidels, respondré, per manca de poder desenvolupar el meu pensament més detingudament: el petit grup cristià és veritablement una cèl·lula de l'Església. Ara bé, la cèl·lula viu de la vida del cos: en cada cèl·lula del meu cos, la meva ànima hi és present tota sencera i viva. De la mateixa manera, en cada cèl·lula de l'Església, en cada *ecclesia*, hi és present l'ànima de la gran Església, viva, impacient per dispensar i desplegar totes les seves virtualitats de santificació.

Quin salt cap endavant farien els nostres equips, si tots, tots, entenguessin plenament aquests punts de vista sobre la reunió mensual i la visquessin.

(Carta dels Equips de la Mare de Déu, març-abril 1973)

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Com entenem l'afirmació que la reunió d'equip hauria de ser una realitat totalment diferent d'una reunió simplement humana? Sincerament, són així les nostres reunions?
- Com estem vivint en l'equip aquest esforç comú per trobar Jesucrist en la nostra reunió d'equip?
- Tenim el nostre cor en actitud d'escolta o el nostre ritme de vida ens ho impedeix?
- Dediqueu un temps per analitzar aquestes paraules del pare Caffarel, que es troben en el text: «Us prendreu tot el que us acabo de dir com elevacions pietoses i edificants o com la realitat de la reunió d'equip?».
- En l'equip, ens sentim vivint en una *ecclesia*, o sigui, en una petita cèl·lula de l'Església?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

També vosaltres, els qui heu escoltat la paraula de la veritat, l'evangeli de la vostra salvació, en el que heu cregut, heu estat segellats amb l'Esperit Sant promès (Ef 1,13).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

Durant aquest mes hem treballat per trobar Jesucrist posant-nos a l'escolta d'Aquell qui sabem que és aquí, en el cor de la petita cèl·lula d'Església que és la nostra família.

Aquest diàleg pot estar centrat sobre com hem viscut la presència del Ressuscitat en la nostra llar, en els nostres fills, en el treball... Com ens ha parlat?

- en la Escriptura
- des del fons del cor del nostre cònjuge i dels nostres fills
- per llançar-nos en ajuda dels altres...

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

Amb l'ajuda de Jesucrist, mirem de millorar la qualitat de la nostra escolta en el camp que la trobem més dèbil.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

El matrimoni animador, junt amb el matrimoni responsable de l'equip, prepararan la reunió per ajudar a conscienciar-nos de la presència real de Jesús ressuscitat i perquè l'equip visqui les característiques ressaltades en el tema d'estudi.

Intentem, de manera especial, escoltar Jesús durant la reunió, per viure conscientment la seva presència.

• • • Oració per a la benedicció dels aliments

Jesús els digué: *Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica. Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar* (Mc 6, 31).

Gràcies, Senyor, per donar-nos el temps necessari per compartir el pa i la vida en la nostra reunió d'equip. beneeix aquestes tasques que realitzem a la recerca d'un món millor on percebre la teva presència. Amén.

• • • Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Ac 2,1-4

Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

• • • Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

• • • Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

SEGONA REUNIÓ

Reunits en nom de Crist

On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells.

Mt 18,20

A. OBJECTIUS

Invocar, acollir, reconèixer i experimentar la presència de Crist en nosaltres i en cadascun de nosaltres quan el convidem a ser present en la nostra reunió.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

Sovint estem tan ocupats amb la nostra família, el nostre treball i les nostres activitats que no sempre trobem temps per comunicar-nos amb els membres del nostre equip, a no ser durant les reunions mensuals.

Procurem de fer un esforç especial durant el proper mes per estar algun temps amb tots o amb alguns dels membres del nostre equip i amb el consiliari en una trobada d'amistat o familiar.

Per tenir una consciència més clara que les nostres reunions han de realitzar-se sempre en nom de Crist, se suggereix una trobada de pregària a casa d'un dels matrimonis o la participació de tots en una celebració eucarística, preferiblement presidida pel consiliari. En aquesta celebració podem oferir al Senyor l'equip i la vida de tots els seus membres.

Proposta d'estudi i reflexió

Qui ens reuneix?

Ens reunim en nom de Crist. Som una comunitat veritablement cristiana que ens reunim per trobar-lo, perquè creiem en la seva promesa:

Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells (Mt 18,19-20).

Crist només pot actuar plenament si estem reunits, sobretot, per Ell, que és en el centre de la nostra trobada. Per tant, és imprescindible ser conscients d'aquesta presència abans de la reunió.

El pare Caffarel ens explica la condició essencial, reunir-nos **en nom de Crist**:

Crist no ens diu: «Quan n'hi ha dos o tres de reunits, jo hi sóc enmig d'ells», Ho precisa: «Quan són reunits en el meu nom». I això és l'important. Convocats per Ell, responem a la seva crida i estem junts **en el seu nom**.

Per tant, anar a la reunió d'equip únicament per les bones amistats i per la simpatia que ens uneix, no és anar-hi **en nom de Crist**. Aquesta és la raó per la qual els equips formats per matrimonis que no es coneixen tenen un començament molt bo: allò que els reuneix només és el desig de trobar Crist.

Per què ens reunim?

Ens reunim perquè volem convertir-nos, a exemple de les primeres comunitats cristianes, en una veritable comunitat de fe, transformada per l'Esperit Sant; també volem propiciar la seva acció per respondre, amb el seu impuls, a la crida de Jesús: *Vine i segueix-me*. Finalment, podem afirmar que l'objectiu de la nostra reunió mensual d'equip **és trobar i seguir Jesucrist**.

Reunits en nom de Crist, la petita comunitat ens acull, ens accepta com som i ens ajuda en el nostre creixement com a persones i com a matrimoni, preparant-nos i enviant-nos a la missió. Per això, el fet de reunir-nos en equip exigeix de cadascú de nosaltres una actitud especial: viure el nostre dia a dia en coherència amb la fe, atents a l'estil de vida que volem adoptar.

Si Crist ens reuneix és perquè ens vol transmetre alguna cosa molt important per a Ell i per a nosaltres: revelar-nos i comunicar-nos l'amor que Ell rep del Pare i en el qual ens embolcalla tots per tal que puguem donar testimoniatge i transmetre aquest amor als altres i al món que ens envolta.

L'equip és un mitjà

L'amor es realitza en comunitat; el manament nou que Jesús ens proposa avui no es pot viure de manera abstracta ni a través de manifestos. La prova experimental que Crist existeix es corrobora, en definitiva, pel testimoniatge d'una comunitat de cristians que, malgrat les dificultats i els ensopecs, miren de viure junts allò que Jesús els va ensenyar.

El pare Caffarel ens alerta sobre el que ell va anomenar *la temptació de l'amistat* en els equips quan, després d'anys de convivència, els llaços més estrets d'amistat entre els matrimonis distancia el propòsit original per al qual es va formar l'equip.

Textos de suport

Reunits en el meu nom

Sobre la necessitat i la importància que els matrimonis d'un equip es reuneixin en nom de Crist, el pare Caffarel ens relata el passatge següent ocorregut en la seva vida:

El passat 6 de juny, dia de la Pentecosta, després de la conferència del pare Féret, enraonava amb un de vosaltres, pels camins de Lurdes, de retorn al meu hotel. El meu interlocutor —un vell membre dels Equips— m'expressava la seva admiració per la qualitat de relacions que s'havien establert en el tren, des de la primera hora de conversa, entre els diferents membres del seu equip de pelegrinatge, la vigília encara desconeguts els uns dels altres. Se'n meravellava, però no s'ho explicava. L'explicació que li vaig donar aleshores, us la dono: potser us ajudarà a comprendre millor un aspecte essencial de la vostra vida d'equip.

Les relacions humanes són de diversos tipus: de parentiu, socials, d'amistat, etc. Cadascuna té el seu tret característic, la seva qualitat pròpia. D'altra banda hi ha un altre tipus de relacions humanes, específicament cristianes. Allò que en fa una qualitat excepcional és el valor d'allò que es posa en comú: no solament els pensaments, els gustos, els sentiments humans, sinó la vida espiritual. Cristians que estimen Crist i que es fan l'extraordinària confiança de deixar-se entreveure, els uns als altres, la vida d'aquest amor en el seu interior, les alegries, les dificultats, les aspiracions que genera. És això el que és tan impressionant: percebre en altres éssers les vibracions de la gràcia, els debats i els consentiments d'una ànima agafada per la gràcia.

I encara més. La promesa de Crist es compleix: Quan dos o tres us reuneix en el meu nom, jo seré enmig vostre. I a vegades passa que la misteriosa presència es fa palesa: la pau, la joia, la llum de l'obertura dels cors no poden tenir cap altra explicació.

¿No serà aquesta qualitat d'amor l'explicació de la seducció exercida al seu entorn per les primeres comunitats cristianes? *Mireu com s'estimen!*, s'admiraven els qui s'hi apropaven. La seva irradiació ens arriba encara després de vint segles.

L'ambició del nostre moviment és instaurar, en el si de cada equip i de cada llar, aquesta qualitat de relacions humanes.

Pregària comuna, posada en comú, participació, intercanvi de punts de vista. Tots són mitjans a la vostra disponibilitat que us permeti trobar-vos a nivell de les vostres ànimes, *en nom de Crist*, en Crist. Sovint és gran la temptació de mantenir-se tan sols a nivell de l'amistat humana; és necessari anar més enllà: l'amistat cristiana és una conquesta.

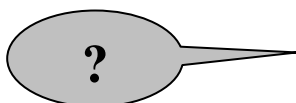
L'assentada i la preparació del tema d'estudi són altres mitjans oferts als esposos per ajudar-los també a trobar-se en Crist. Ajudes ben útils, ja que el pudor, l'ambició i l'egoisme en la vida diària així com les temptacions de la carn són obstacles per a aquesta unió espiritual dels esposos. Quants matrimonis, fins i tot entre els millors, passen tota la seva vida sense fer l'experiència d'aquesta intimitat en Crist: ho posen tot en comú, tot excepte el més preciós, la seva vida amb Crist.

(*Carta Mensual*, desembre 1954)

El cardenal Suenens, en el seu llibre *L'Esperit Sant, la nostra esperança*, destaca la importància que tenen actualment les petites comunitats animades per l'Esperit de Déu. Diu:

Als ulls humans, pot semblar paradoxal que es faci dependre la vida futura de l'Església de les petites comunitats cristianes, les quals, per més fervoroses que siguin, només representen tan sols una gota d'aigua en l'oceà.

És veritat. Però si considerem l'energia espiritual que emana de tot grup que accepta que Crist l'animi a través del seu Esperit, tot canvia de valor perquè entrem en la pròpia eficàcia i dinamisme de Déu.. Són les minories les que, en realitat, transformen el món.

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Quins elements d'interrelació personal han de ser presents en una reunió d'equip que no es trobin en altres reunions?
- Som veritablement conscients de la presència de Déu en nosaltres?
- Es manifesta aquesta presència en les nostres relacions fora de l'equip? Com?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Les sarments que no donen fruit, el Pare les talla, però les que donen fruit, les neteja perquè encara en donin més. Vosaltres ja sou nets gràcies al missatge que us he anunciat. Estigueu en mi, i jo estaré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi. Jo sóc el cep i vosaltres les sarments. Aquell qui està en mi i jo en ell, dóna molt de fruit, perquè sense mi no podeu fer res. Si algú se separa de mi, és llençat fora i s'asseca com les sarments. Les sarments, un cop seques, les recullen i les tiren al foc, i cremen. Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu. La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit i sigueu deixebles meus (Jn 15,1-8).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

Queda't amb nosaltres, Senyor, perquè t'oferim aquest moment per orientar la nostra vida conjugal en actitud d'oració.

Considerem les següents preguntes:

- Com percebem la presència de Déu en el nostre cònjuge?
- Com ens anima aquesta presència en els bons moments i com ens estimula en les dificultats?
- Com traslladem aquesta "presència de Crist". que experimentem en les reunions d'equip, al nostre dia a dia com a matrimoni? I a la família? I en la nostra relació amb els altres?
- Trobem temps per a la nostra oració conjugal diària?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

Mirem de desenvolupar una consciència més clara de la presència de Déu en la nostra vida diària de parella.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

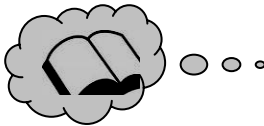
Al llarg del mes, hem mirat de trobar-nos com a comunitat cristiana per celebrar Crist, que és qui ens reuneix. Ara, més enfortits, experimentem aquesta presència enmig nostre..

Oració per a la benedicció dels aliments

La copa de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és comunió amb la sang de Crist? El pa que partim, ¿no és comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol, i per això nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem d'aquest únic pa (1Co 10,16-17).

Beneeix-nos, o Senyor, per aquests dons que anem a rebre de la teva bondat, per Crist nostre Senyor. Amén.

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Jn 6,35-40

Jesús els diu: «Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set. Però ja us ho he dit: vosaltres m'heu vist i encara no creïeu. Tots els qui el meu Pare em dona vindran a mi, i jo no trauré pas fora ningú que vingui a mi, perquè no he baixat del cel per fer la meva voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat. I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Perquè aquesta és la voluntat del meu Pare: que tots els qui veuen el Fill i creuen en ell tinguin vida eterna. I jo els ressuscitaré el darrer dia.

Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

TERCERA REUNIÓ

Mengem junts

Posem en comú les nostres vides

Posada en comú

*Preuen junts el seu aliment
amb joia i senzillesa de cor.*

Ac 2,46

*Alegreu-vos amb els qui estan
alegres, ploreu amb els qui plo-
ren.*

Rm 12,15

A. OBJECTIUS

Entendre que, quan un equip es reuneix en nom de Crist, el menjar expressa no només compartir els aliments, sinó que comporta també compartir les necessitats dels seus membres.

Conèixer i donar-se a conèixer als altres per poder exercitar la caritat fraterna *portant les càrregues els uns als altres*.

Prendre consciència d'allò que ha de ser rectificat, transformat, corregit o assimilat.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

En la vida d'equip és important conèixer-se mútuament; altrament és impossible estimar-se amb amor veritable i ajudar-se amb eficàcia.

Durant aquest mes, se suggereix una experiència com a signe d'un veritable amor fratern: dedicar-se als altres. Cada matrimoni visitarà un altre matrimoni del seu equip, escollit en la reunió anterior, i mirarà de conèixer millor les seves dificultats, les seves conquestes, les seves preferències, per tal de donar-li suport en la seva vida.

Proposta d'estudi i reflexió

La posada en comú

La reunió comença amb l'arribada dels matrimonis a la casa dels qui els rebran. D'alguna manera, tota la reunió és una posada en comú. Ja des d'aquest moment de l'acollida, quan ens preguntem els uns als altres pels nostres fills, pel treball, per la salut..., estem iniciant la posada en comú: ens expliquem els nostres descobriments, esdeveniments, preocupacions, d'una manera espontània sense preparació prèvia.

«En les reunions mensuals s'ha de reservar un moment perquè siguin posades en comú les preocupacions familiars, professionals, cíviques, eclesials, els fracassos, les novetats, tristeses i alegries de cadascú».

Carta dels EMD

L'àpat en la reunió d'equip

Sentit humà

Els éssers humans encara no han inventat un moment més significatiu que un àpat per trobar-se i estrènyer els llaços d'amistat i de comunió. ¿No és al voltant de la taula on es reuneix la família? ¿No és l'àpat el moment privilegiat de l'alegria i de la comunió entre els membres d'una família?

L'àpat propicia també l'expressió de l'amistat. Un dels gestos més agradables de la vida és convidar els amics a asseure's a taula amb nosaltres i compartir el menjar amb ells.

Per mitjà del menjar celebrem esdeveniments importants en les nostres vides: és el lloc de l'expressió de l'amistat i és una trobada on es consolida la comunitat.

Mística

Nosaltres ens reunim en nom de Crist. Ell és present enmig nostre durant la nostra reunió. Per tant, l'àpat compartit per aquesta petita comunitat cristiana de matrimonis ha de tenir el mateix sentit que tenien els àpats que Jesús compartia amb els seus apòstols.

Fou durant un àpat, a l'entorn d'una taula, en companyia dels seus amics, els apòstols, quan Jesucrist va instituir l'eucaristia que, al seu torn, es convertí en l'àpat que, a través dels temps, ha reunit contínuament els fills de Déu pe celebrar l'Última Cena.

Senzillesa

L'àpat en l'equip ha de ser viscut amb senzillesa i en comunió.

Pot ser un esmorzar, un dinar, un berenar o un sopar. L'equip escull el tipus d'àpat oportú i el moment més idoni per realitzar-lo. La reunió d'equip ha de ser sempre reinventada, ja que la creativitat és sempre benvinguda. Qualsevol que sigui la fórmula escollida, l'important és la senzillesa i la relació d'amistat.

Quan la taula està composta d'amics sincers, **el protocol no és el més important, sinó la certesa de la presència de Crist enmig d'aquella petita comunitat.**

Les primeres comunitats cristianes ho posaven tot en comú i menjaven juntes. Aquest àpat «és important que sigui senzill: cada matrimoni pot aportar-hi alguna cosa, de manera que tots hi participin i puguin ajudar els qui no tenen ni el temps ni els mitjans suficients» (*Guia dels EMD*).

Durant l'àpat compartim no només els aliments, sinó també la vida dels matrimonis de l'equip, permetent sobretot de cultivar l'amistat a través de l'intercanvi d'experiències i de vivències de cadascú. És necessària una certa disciplina perquè cadascú se senti escoltat sense interrupcions o converses paral·leles.

Mentre que els assumptes tractats durant el menjar han de ser senzills i quotidians (fills, familiars, amics, treball, vacances...), els assumptes de naturalesa més complexa s'hauran de deixar per a un altre moment de la reunió d'equip: la posada en comú.

Esperit de la posada en comú

Mentre que la pregària mena a la comunió amb Déu, la posada en comú ha de portar a la comunió amb els membres de l'equip-comunitat, reunits en nom de Crist. És un temps fort d'ajuda mútua; és un instrument essencial per a la construcció humana de l'equip, ja que és el moment privilegiat per compartir no només les nostres idees i pensaments sinó, sobretot, els nostres sentiments, la nostra vida personal, de parella, de família i professional.

És un intercanvi en equip, una voluntat d'obrir-se als altres, de donar i rebre, de parlar i escoltar, d'oferir i demanar. Es confien a l'equip les alegries, els sofriments, les dificultats, les incerteses....; es demana consell i, a vegades, ajuda per a qualsevol circumstància de la vida. El coneixement mutu aprofundeix i enforteix l'amistat. L'interès dels uns pels altres, és a dir, la disposició de «carregar amb els problemes i les dificultats dels altres» consisteix en afrontar les alegries, les tristeses i les dificultats, sobretot **des del punt de vista cristià**, sense menysprear l'aspecte humà dels problemes.

Posar en comú pressuposa una gran confiança mútua i la certesa de la discreció i l'esperit de confiança absoluta. Encara que sapiguem que allò que es revela en l'equip no sortirà fora, cada matrimoni decideix prèviament allò que vol posar en comú, sobretot si es tracta de temes íntims conjugals o de confidències familiars.

D'aquesta manera, les possibles dificultats, a l'hora de compartir la nostra vida privada, se superaran progressivament, serem menys tímids, ens obrirem amb naturalitat, acceptarem les diferències, serem menys orgullosos i autosuficients, deixarem de tenir por... Durant la posada en comú, l'equip ha d'escoltar atentament en un clima d'oració, de caritat i de solidaritat, i oferir solucions o ajudes **només si són sol·licitades**.

La posada en comú transcorre de manera natural en moltes de les nostres reunions d'equip, sobretot durant el menjar on molts expressen millor les seves *coses* de manera espontània, sense que hi hagi un moment específic. Tanmateix hi ha altres maneres de posar en comú que no s'han d'abandonar i que, moltes vegades, les viuen els equips com un temps fort, especialment reservat per a la reunió mensual.

Tractarem a continuació aquestes altres maneres.

Posada en comú organitzada

El terme *posada en comú* s'empra, sobretot, per designar la part de la reunió en la que, de forma organitzada, posem en comú la nostra vida. Compartim amb els altres matrimonis les nostres vivències personals, conjugals, familiars i professionals, els nostres compromisos..., exigint-nos de confrontar totes aquestes experiències amb l'evangeli.

Un aspecte important de posar en comú que el Moviment ens demana és que estiguem més atents a ajudar-nos els uns als altres a discernir sobre els compromisos apostòlics que Déu ens demana a cada moment, tant fora com dins del Moviment, que reflexionem sobre la manera de posar-los en pràctica, que tinguem el suport de l'equip per a realitzar-les.

La posada en comú és un moment privilegiat en què l'equip ens ajuda a interrogar-nos sobre les nostres diferents responsabilitats cristianes, a percebre-les i viure-les millor segons la concepció cristiana de la vida de la parella i de la família, amb veritable esperit de missió.

També és el moment d'escoltar i d'acompanyar amb la nostra solidaritat, comprensió i afecte algun problema important d'algun membre de l'equip i aleshores, si el cas ho demana, pot ser una posada en comú centrada només en aquell matrimoni i en el seu problema o esdeveniment que necessita compartir. Però, **un toc d'atenció:** hi ha persones que repeteixen constantment els mateixos problemes, fent veure que no en tenen consciència o que no volen resoldre'ls. Si un matrimoni acapara constantment la posada en comú amb el mateix problema, l'equip ha de suggerir a un dels matrimonis que tingui més afinitat amb aquell altre, o que estigui millor preparat, un trobament dels quatre i, a ser possible, en presència del consiliari. En cas que les dificultats continuessin, l'equip ha de proposar l'ajuda d'un professional.

Un matrimoni en una situació conflictiva permanent pot pertorbar la vida de l'equip, afectant la seva vitalitat. Un equip no pot ser de cap manera un lloc de teràpia de grup per als matrimonis.

Correcció fraterna

Molts equips **van més enllà** i practiquen el que s'anomena la correcció fraterna: es diuen els uns als altres com es veuen, allò que els agrada i allò que els desagrada. Això exigeix una sinceritat molt gran, però també una amistat acompanyada de gran caritat.

Mirem el que Déu va dir a Ezequiel i que ens diu també a nosaltres si decidim exercir la correcció fraterna: *Us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre; trauré de vosal-*

tres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn (Ez 36,26). La **correcció fraterna** no es produirà si no existeix en nosaltres el desig d'un cor nou. L'exigència fraterna ha de partir de l'afecte i s'ha de fer amb tacte i delicadesa: «Només es pot ser exigent amb aquells que es desitja veure créixer».

Com conciliar el respecte per l'altre amb l'ajuda que li volem donar? **Només l'amor** podrà suggerir la manera d'intervenir: sense manar o imposar, posant-se en el lloc de l'altre, actuant amb prudència, amb humilitat, amb caritat i amb veritat en tot allò que es digui.

No en tots els equips es pot ni s'ha de practicar la correcció fraterna. Quan no s'ha fet amb les actituds correctes i en l'ambient adequat, ha estat causa que equips, fins i tot força consolidats, s'hagin desfet. No es pot ni s'ha d'improvisar.

Tot i això, com diu el pare Caffarel:

El teu amor sense exigència em disminueix, la teva exigència sense amor, em rebel·la, la teva exigència sense paciència em desanima, **el teu amor exigent em fa créixer**. Quan les llars s'exerciten en l'amor fratern, de mica en mica el seu cor eixampla el seu horitzó. I progressivament el seu amor guanya la casa, el barri, el país... fins arribar a les ribes més allunyades (Henri Caffarel, *L'Anneau d'Or*, 1956).

Posada en comú: termòmetre dela comunitat cristiana

Un equip només es converteix en una autèntica comunitat cristiana quan la posada en comú dels seus membres revela l'amor que existeix entre ells. Vegem com Jesús ens mana viure aquest moment de la reunió: *Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics* (Jn 15,12-13).

Textos de suport

Alçar el calze és una invitació per afirmar i celebrar la vida junts. En alçar el calze de la vida, mirem-nos als ulls els uns als altres dient: «No tinguem angoixa ni por. Posarem junts els nostres calzes i ens desitjarem el bé. No vacil·lem en reconèixer la realitat de les nostres vides i entusiasmem-nos mútuament per agrair les benediccions que hem rebut».

[...] Una comunitat és una reunió de persones que no amaguen les seves alegries ni tristeses sinó que es fan visibles a tots en l'esperança. En comunitat diem: «La vida està plena de conquestes i derrotes, alegries i tristeses, alts i baixos, però no hem de viure-ho sols». [...] Quan ens atrevim a aixecar el nostre calze i deixem que els nostres amics coneguin què hi ha dins, ells s'animen a alçar els seus i a compartir amb nosaltres els seus secrets gelosament amagats.

[...] Una pregunta important és: tenim un cercle d'amics en qui podem confiar i amb qui ens sentim segurs per compartir la nostra intimitat i créixer en maduresa?

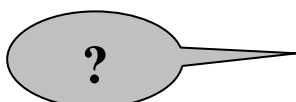
HENRI J. M. NOUWEN, *Podeu beure el calze?*

La dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent: «Veniu a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?». La gent va sortir del poble i l'anà a trobar (Jn 4,28-30).

La samaritana comprèn la bona notícia; també ho faran Maria Magdalena i els deixebles d'Emmaús, després de la resurrecció; Jesucrist ho fa durant tota la seva vida. Com coneixeríem la transfiguració i l'agonia si el Senyor no hagués convidat a tres dels seus deixebles a acompanyar-lo? Com coneixeríem l'episodi de la temptació en el desert si ell no l'hagués explicat? La posada en comú dels equips pretén justament això: entre cristians, entre germans, es comparteixen tant les riqueses com les necessitats.

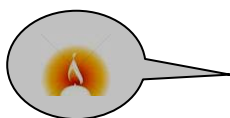
Hem de posar en comú les nostres preocupacions, les nostres vides, per descobrir la preocupació de Déu per nosaltres i la manera de correspondre-li, ajudant-nos mútuament. Naturalment no hi haurà mai una posada en comú sincera i franca en un equip si no és que cadascú tingui la certesa d'una discreció absoluta per part de la resta.

(Carta mensual brasilera, març 1962)

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Després de llegir aquest capítol, ¿hem comprès la diferència que existeix entre les notícies que compartim en el moment de l'àpat i les experiències, alegries, preocupacions, compromisos, etcètera, que compartim en el moment de la posada en comú?
- Creieu que alguna experiència vostra de com practiqueu la posada en comú serviria d'ajuda a altres equips? En cas afirmatiu, la podríeu **aportar al vostre Sector** perquè ho puguin difondre per a aquest fi.
- Creieu que és important que la posada en comú la prepari el matrimoni amb antelació a la reunió d'equip? Per què?
- Què li falta al nostre equip per viure allò que l'apòstol Pau exhortava als cristians de Tessalònica?: *Mireu que ningú no torni a un altre mal per mal, sinó procureu de fer el bé als germans i a tothom. Viviu sempre contents, pregueu contínuament, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist (1 Te 5,15-18).*

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Així, doncs, estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres (Jn 13,34-35).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

«Hem d'estar preparats per deixar que els altres sapiguem que volem celebrar la vida amb ells» (Henri J. M. Nouwen).

- Sabem demanar i rebre una orientació, un consell, una ajuda material o espiritual del cònjuge?
- Què en pensem de la frase de Henri Nouwen? Com hem de practicar aquesta aventura en la nostra vida matrimonial? En què necessitem millorar?
- Estem disposats a escoltar i a acollir tothom, començant pel nostre cònjuge?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

Busqueu mesures concretes per a estar més atents i sensibles a les necessitats espirituals i materials dels qui tenim a la vora, sigui la família o la comunitat a la que pertanyem.

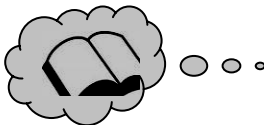
C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

En aquesta reunió compartirem com hem progressat en el coneixement i ajuda al nostre proïsme, en les seves necessitats i dificultats i com ens hem alegrat amb ells en els seus assoliments.

Oració per a la benedicció dels aliments

Senyor, que aquest aliment que anem a prendre, que prové de la teva bondat i del treball i esforç de cadascú de nosaltres, renovi les nostres forces i ens faci semblants a tots els creients que tenien un sol cor i una sola ànima (cf. Ac 4,32).

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Rm 12,10-18

Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres. Esforceu-vos a ser sol·lícits. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor. Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat.

Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom.

Reflexions i preguntes per compartir

LA REUNIÓ D'EQUIP

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes relacionats amb el tema del mes, que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

○ ○ ○ Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

QUARTA REUNIÓ

Resem junts Oració

Tots eren constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries.

Ac 2,42

A. OBJECTIUS

Adonar-se que la pregària en equip produeix un trobament profund entre tots els qui formen la comunitat, ja que cada *equipier* comparteix la seva resposta personal a la Paraula de Déu, referida a la seva vida concreta, ja sigui demanant, ja sigui lloant o agraint.

Aprofundir l'experiència de pregària compartida en equip.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

A exemple de la primera Església, els nostres equips són cridats a ser *constants a escoltar l'ensenyament dels apòstols i a viure en comunió fraterna, a partir el pa i a assistir a les pregàries* (Ac 2,42). Durant aquest mes, busquem de viure una experiència d'intercessió mútua i de perseverança en l'oració. Mirem de renovar, cada dia, l'oració per les intencions presentades a la darrera reunió. Alguns suggeriments: anoteu les intencions de tots els matrimonis i deixeu-les en un lloc visible perquè les tinguem en compte en la nostra oració conjugal; quan resem el magníficat, fer-ho cada dia per la intenció d'un dels matrimonis o del consiliari.

Proposta d'estudi i reflexió

L'oració en la reunió d'equip obre el nostre cor i ens disposa a l'acollida i a l'acció de gràcies; per tant, s'ha de fer a l'inici de la reunió perquè després s'estableixi la "comunió" en un pla veritablement espiritual.

L'oració en equip és oració d'una petita comunitat de matrimonis, on se'ns ofereix l'oportunitat de conèixer-nos profundament en la nostra relació amb Déu. L'oració és font

d'una veritable i profunda amistat entre tots i no es restringeix a un moment específic: és present des de l'inici a la fi de la reunió. **Tota la reunió d'equip és oració.**

L'oració en l'equip es desenvolupa en les següents etapes:

- **Lectura de la Paraula de Déu**

Aquest moment pot està precedit d'una oració de petició en la que demanem a Déu que obri la nostra oïda, la nostra intel·ligència i el nostre cor; o d'una oració litúrgica (salm o himne).

La lectura del text escollit s'ha de fer de manera pausada i en veu alta. Normalment és el consiliari o el matrimoni animador els qui fan la lectura de la Paraula de Déu.

El text bíblic pot ser el text proposat en el tema d'estudi o un altre a criteri de l'equip. També es pot escollir en la reunió preparatòria, informant-ho en aquest cas, amb anticipació, a tots els membres de l'equip, per tal que cada matrimoni tingui el temps suficient per llegir-lo i meditar-lo abans de la reunió.

- **Escolta de la Paraula de Déu**

Després de la lectura de la Paraula, és convenient deixar un temps de silenci per acollir-la interiorment i meditar-la. El silenci també és una forma d'oració. Si es considera oportú, el consiliari pot fer un breu comentari del text, previ a aquest temps de silenci.

Abans de parlar a Déu, necessitem escoltar-lo, com Maria. Crist és entre nosaltres, què vol dir-nos? Aquesta Paraula ens vivifica i ens fa escoltar amb el cor. Com Salomó, hem de demanar al Senyor que ens doni un cor que sàpiga escoltar.

- **Oracions personals**

Déu ens ha parlat i nosaltres li responem. L'oració personal de cadascú brolla de la reflexió i de la interiorització. Es percep aleshores la diversitat que l'Esperit suggereix a cadascú i, ensems, la unitat de cor que Ell crea en la petita comunitat.

No es tracta de fer un comentari al text, sinó de donar **una resposta personal** a allò que Déu ens diu. Aquesta resposta personal ens compromet amb Ell i amb els germans. En expressar la nostra oració personal en veu alta, estem en comunió els uns amb els altres. Volem ajudar-nos mútuament, obrint amb sinceritat el nostre cor als altres. Com més intensa sigui aquesta oració compartida, més íntimament ens compromet i més profunda serà la comunió fraterna.

Aquesta oració ha de ser espontània. Parlem al Senyor del que surt del nostre cor, fruit de la nostra **escolta i meditació**.

Si algun membre de l'equip, per motius diversos, no se sent còmode per expressar-se en veu alta, aleshores l'equip haurà de mantenir una actitud respectuosa amb ell, però sense deixar d'incentivar-lo a fer-la, recordant-li que Déu ens parla per mitjà del que diem cadascú de nosaltres i destacant aquest moment com a fonamental per a l'ajuda mútua espiritual.

Després de l'escolta de la Paraula i de l'oració compartida, ha de seguir **un temps de silenci**, en el que cadascú continua el seu diàleg amb Déu.

- **Intencions**

Després de l'oració personal, cadascú expressa les seves **intencions particulars** (convindria dur-les preparades), de manera breu i simple. Aquestes intencions es poden aplicar, no només per les persones que coneixem i estimem, sinó també pel Moviment, per l'Església, per la humanitat.

Cada matrimoni acollirà les intencions expressades, amb el compromís de recordar-les en les seves oracions durant el mes, en una actitud d'ajuda mútua. Preguar els uns pels altres és una exigència de l'amor i d'obertura universal, fruit d'aquest amor.

- **Oració col·lecta**

El consiliari, *constituït per a intercedir a favor de tots, en les coses que concerneixen Déu* (Heb 5,1), havent participat de l'oració personal i de les intencions, reuneix i resumeix les oracions i les intencions dels matrimonis i les presenta a Déu. Ell, que fa present Crist, com a cap de la petita comunitat de l'equip, **uneix l'oració de l'equip a la de tota l'Església.**

El temps d'oració acaba amb una oració litúrgica que uneix l'oració de l'equip a la gran oració de l'Església universal de la qual formem part. L'equip pot recitar salms, oracions i himnes de la litúrgia de l'Església escollits en la reunió preparatòria.

Nota - El temps dedicat a l'oració ha de ser un temps llarg, pausat, d'escolta, de recolliment..., es el moment en què ens posem conscientment en presència del Senyor. Aquí es comenta una manera de dur-la a terme, dedicant-li un temps important en la reunió. La majoria ho fan tot seguit, donen gràcies, lloen i demanen al mateix moment. Cada equip que ho faci a la seva manera, si els va bé, però aquest suggeriment és molt bo de cara a dedicar-li un temps més prolongat a aquesta part de la reunió per la que passem, moltes vegades, massa de pressa.

Magníficat

És costum d'acabar la reunió d'equip amb la recitació del Càntic de Maria, o **Magníficat**, en unió amb tots els membres dels Equips de la Mare de Déu i les seves intencions. Per tant, aquest rés no supleix el temps dedicat a l'oració.

La benedicció del consiliari

Amb la benedicció del preveres consiliari, al final de la reunió, se'ns invita a viure la nostra missió. **La benedicció és l'enviament de la parella i de tot l'equip: Aneu i anuncieu l'Evangelí.**

Celebració eucarística

L'eucaristia és la celebració més important de la comunitat eclesial; per tant, malgrat no formar part de l'estructura de la reunió d'equip, podem considerar la possibilitat de la celebració de l'eucaristia en dates significatives per als EMD, com en la solemnitat de la Immaculada Concepció (data en què es promulgà la Carta fundacional) o en ocasions especials com, per exemple, en la reunió balanç, en què ens plantegem el nostre seguiment a Jesús i la nostra pertinença al Moviment i s'escull el matrimoni responsable d'equip per a l'any següent.

Textos de suport

Reaccionar davant Déu

Tant en psicologia com en biologia es dona molta importància a l'estudi de la reacció definida com "la resposta d'un ésser viu a una excitació". Em pregunto per què, en espiritualitat, es dona tan poca importància a aquesta noció. I, en cert sentit, **s'ha de dir de la vida espiritual i específicament l'oració, que és la reacció de la persona humana davant Déu.**

Adoració, ofrena, lloança, temor, acció de gràcies, consagració... Totes aquestes actituds religioses fonamentals de l'ésser humà en oració només es comprenen des d'aquest punt de vista.

Quan algú, de sobte, descobreix la transcendència de Déu, com Moisès al desert, o simplement en pren consciència al final d'una profunda meditació, ¿no se sent irresistiblement empès a prostrar-se a terra, com un beduí a l'hora de l'oració? A prostrar-se no solament de cos, sinó amb la intel·ligència el cor, la vida sencera.

Quan es descobreix que tot ve de Déu, ¿no s'experimenta la necessitat d'entregar-se a Ell amb tot el nostre ésser, en un impuls d'ofrena i de submissió?

Quan contemples la resplendor divina, o simplement el seu reflex en les criatures, ¿no se us omple d'admiració el cor i els llavis per proclamar un càntic de lloança? Quants salms nasqueren d'aquesta contemplació!

Si Déu us deixa entreveure la seva santedat, com Isaïes en el temple, ¿no experimenteu aquest sentiment que els anglesos designen com *awe*, respecte profund, un temor reverencial, una tremolor de tot l'ésser, una forta presa de consciència, no només de la vostra petitesa davant la Majestat, sinó també del vostre pecat? *Ai de mi, estic perdut!*, cridava Isaïes, enfrontat de sobte amb la santedat del Senyor, *perquè sóc un home de llavis impurs*.

En recordar les moltes gràcies que rebem durant la nostra vida, el desig d'agrair aquest impuls de la criatura gratificada pel seu creador, aquest salt alegre del fill vers el Pare, ¿no us atrau completament?

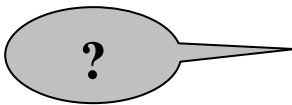
I si un dia descobriu una mica l'amor infinit amb què sou estimats, ¿no se us fa irrimprimible l'exigència de consagrar-vos a Déu oferint-vos amb tot el vostre ésser?

Comprenen ara el que us he dit? L'oració és una reacció de la nostra ànima en presència de Déu. És clar que, a cada oració, aquestes actituds interiors no són totes necessària-

ment explícites: predomina una o l'altra; però el fons religiós d'on brolla la nostra oració es fa d'aquests grans sentiments, que una oració perseverant va acumulant de mica en mica.

Pretendre assolir aquestes disposicions religioses fonamentals sense començar meditant les perfeccions divines seria tan absurd com pretendre que un mirall fes sorgir la llum de si mateix. Us aconsello doncs, vivament, que comenceu les vostres oracions per la meditació de les grandeses de Déu, per tal que pugueu després *reaccionar* personalment, *en esperit i en veritat*, a allò que hàgiu descobert. Arribarà un dia, sens dubte, en què la meditació i l'oració es dissociaran: l'oració experimentarà la necessitat d'estar pacíficament orientada a Déu sense cap treball de la intel·ligència; però no us anticipeu.

HENRI CAFFAREL

Preguntes per compartir en parella i en equip

Els tema d'estudi ens fa comprendre millor les etapes de l'oració compartida en les nostres reunions. Mirem, doncs, de reflexionar com viu l'oració el nostre equip.

- L'oració en equip, alimenta en nosaltres una ànima comuna, permet que s'estableixi una comunió veritablement espiritual? En quina mida el nostre equip viu aquesta comunió? Què l'afavoreix? Què la dificulta?
- Quin valor atorguem al temps de l'oració compartida durant les nostres reunions d'equip? L'oració, és un moment fort de la reunió?
- Com són les nostres oracions personals? La nostra oració, és un moment d'escolta i de resposta personal a la Paraula de Déu?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Viviu sempre contents, pregueu contínuament, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit ni menyspreueu els dons de profecia. Examineu-ho tot i quedeu-vos amb el que és bo (1 Te 5,16-21).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

La qualitat de la nostra oració en equip és reflex del que experimentem en la nostra oració personal i conjugal. Per tant, en aquesta assentada busquem de comprendre .millor com vivim la nostra oració quotidiana.

Imaginem la riquesa que tindria la nostra oració conjugal si d'alguna manera també realitzéssim les etapes que hem vist per a l'oració en equip: escolta i resposta a la Paraula de Déu, intencions i oració de comunió eclesial. Hem viscut aqueta experiència en la nostra oració conjugal? En quina mida? Volem i podem avançar més? Quins obstacles se'ns presenten? Què ens cal fer?

Preparem la nostra oració en comú abans de la reunió d'equip? Llegim i reflexionem, amb anticipació, la Paraula de Déu indicada per a la reunió? Preparem les nostres intencions?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

L'oració requereix un aprenentatge continu, un pas endavant cada dia, que ens mení a una veritable trobada amb Déu. Com a suggeriment per a aquest mes, cadascú es podria comprometre a fer un *pas* addicional en la seva oració. Determineu el que sigui necessari i que calgui fer, en aquest moment, perquè la vostra oració (personal, conjugal, familiar o comunitària) millori.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

Durant tot el mes, ens hem esforçat per aprofundir i viure l'oració comunitària. en la reunió, units a Crist, experimentem la comunió que ens permet acollir-nos els uns als altres i, junts, proclamar la Paraula, escoltar i respondre a Déu que ens parla.

Oració per a la benedicció dels aliments

Senyor, Déu, Pare nostre, junt lloem i agraiem la teva bondat, que fa possible la nostra trobada i compartir aquests aliments. Et demanem que, sadollats en aquesta taula, ens posem al servi d'aquells qui experimenten la fam del cos i de l'ànima. Amén.

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Col 3,16-17

Que la paraula de Crist habiti en vosaltres amb tota la seva riquesa; instruiu-vos i encamineu-vos els uns als altres en tota mena de saviesa; moguts per la gràcia de Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit. Tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, el Senyor, donant gràcies per mitjà d'all a Déu Pare.

Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

CINQUENA REUNIÓ

Compartim la nostra vida espiritual

Participació

Vetllem els uns pels altres per animar-nos a l'amor fratern i a les bones obres. No deixem d'assistir a les reunions comunitàries, com alguns han pres per costum; més aviat exhortem-nos els uns als altres.

He 10,24-25

A. OBJECTIUS

Viure la participació com una oportunitat per millorar la qualitat de la nostra vida espiritual i promoure canvis en les nostres actituds personals i conjugals.

Aprofundir l'experiència d'ajuda mútua espiritual entre els matrimonis.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

La vida en equip ens fa companys de camí vers la santedat. Cadascú fa el seu propi camí, però juts ens alegrem amb els nostres progressos i ens ajudem en els moments difícils.

En alguns llocs es practica una experiència anomenada l'àngel de la guarda; us proposem de dur-la a terme durant aquest mes. Cada matrimoni atindrà preferentment el progrés espiritual d'un altre matrimoni escollit en la reunió anterior, de manera que, sense descuidar els altres, dedicarà un temps especial per pregar per ell.

Proposta d'estudi i reflexió

Què és la participació?

La participació és el cor de la reunió d'equip; és un moment en què els matrimonis, amb el cor obert, comparteixen el seu camí espiritual en un clima de pregària i d'escolta fraterna i en una actitud de caritat, cosa que no exclou l'exigència recíproca, l'estímul i l'ajuda mútua.

La participació s'ha d'enfocar cap als esforços realitzats i les actituds assumides; no es tracta d'informar si hem fet o no el que s'ha demanat, sinó de compartir els canvis d'actituds en la nostra vida espiritual, la manera com succeïren i les dificultats trobades per realitzar aquests canvis.

Alguns equips presenten dificultats a l'hora de posar en pràctica la participació, per no haver comprès adequadament el seu sentit profund. Cal comprendre que, en un camí de conversió, no sempre el progrés és continu i que moltes vegades es fa necessari començar o recomençar sense perdre l'ànim. Una participació de qualitat no s'aconsegueix de sobte, sinó progressivament, per mitjà d'una autèntica vida d'equip.

L'Esperit Sant guiarà la participació, que mai no s'ha de reduir a una simple comptabilitat, ni tampoc no s'ha de viure en un clima superficial, irònic o d'excuses, cosa que passa quan inventem subterfugis per esquivar la nostra manca de coratge per afrontar una situació real o perquè ens manca determinació per fer un pas endavant.

Hem de sortir sempre de la nostra participació renovellats, realimentats i amb el ferm propòsit d'animar la nostra vida amb un esperit nou; essent conscients alhora de les nostres fragilitats, però molt confiats perquè estem treballant per la construcció del regne de Déu.

Per tot això, la participació s'ha de viure com un esforç conjunt d'ajuda mútua espiritual i un camí de conversió comunitària. Gràcies a ella, cadascú accepta l'altre en el seu sentit més complet i més profund: demanem el suport dels matrimonis del nostre equip i els oferim el nostre; així assumim, recíprocament, la responsabilitat dels uns pels altres. L'existència de la participació entre els matrimonis és un senyal que l'equip vol ser una comunitat viva, on cada matrimoni se sent responsable de la santificació dels seus companys.

És important observar que, en un equip, la vida espiritual de cadascú es troba en un estat diferent i evoluciona al seu propi ritme. És fonamental que s'accepti aquesta diversitat, per tal que tots puguin parlar de si mateixos i de la seva vida amb confiança i llibertat. Les experiències, les dificultats i els progressos compartits poden ajudar als altres a continuar en el seu propi camí de fe. A més d'això, ens hem d'entestar en eliminar les falses aparences i optar per una sinceritat absoluta.

Sobre que participem?

No hi ha progrés en el camí espiritual sense tenacitat i esforç. Per això els Equips de la Mare de Déu proposen als seus membres sis punts concrets d'esforç, que són: **escolta de la Paraula, oració personal, oració conjugal, assentada (diàleg conjugal), regla de vida i recés espiritual**. En la reunió mensual cada integrant és convidat a participar sobre la forma que ha viscut els punts concrets d'esforç.

La participació ha d'incidir sobre **com** els punts concrets d'esforç ens han ajudat durant el mes a despertar **tres actituds** que ens condueixen a una manera de viure més cristiana:

- ✓ cultivar l'obertura assídua a la voluntat i a l'amor de Déu;
- ✓ desenvolupar la capacitat de cercar i descobrir la veritat sobre nosaltres mateixos;
- ✓ augmentar la capacitat del trobament i de la comunió.

Els punts concrets d'esforç no són imposicions sense fonament, ni actes arbitràriament escollits; hi són perquè visquem un veritable encontre amb el Senyor i no perquè es transformin en rutina o en una mena de devoció. No s'han de veure de manera formalista, sinó que han de

suscitar en nosaltres la preocupació d'harmonitzar la nostra vida amb les exigències evangèliques a què ens criden. Si fóssim capaços de captar l'esperit que anima l'esforç que realitzem en cada punt concret, aquest esforç es convertiria en recerca incessant i en reconeixement profund d'aquesta acció interior que l'Esperit Sant realitza en nosaltres per modelar-nos segons els trets de Jesús.

Com participar?

El matrimoni responsable haurà de conduir aquest moment de la reunió.

No hi ha una forma ideal de participació, sinó que correspon a cada equip aplicar la seva pròpia experiència i renovar la seva participació sempre que calgui.

Hi ha dos principis que no s'han d'oblidar:

- la participació s'ha de fer immediatament després de l'oració, on hem viscut la presència del Senyor de forma més intensa; o sigui, en un clima de fe i de caritat, on cadascú acull l'opinió de l'altre amb tota humilitat;
- la participació no és un temps de discussió o de canvi d'idees, sinó que és un temps en què l'equip escolta atentament el matrimoni que està exposant les seves experiències viscudes durant el mes respecte als punts concrets d'esforç.

Per a il·lustrar-ho, us presentem algunes preguntes i reflexions que ens poden ajudar a orientar la direcció de la participació:

- De quina manera els punts concrets d'esforç m'ajuden en el meu camí de conversió?
- De quina manera he viscut durant aquest mes la meua vida de relació amb Déu?
- Quins han estat els meus temps forts? Quines han estat les riqueses que he descobert? Quines han estat les dificultats que he trobat?
- Com hem viscut les tres actituds de què paràvem abans en els diversos punts concrets d'esforç?

I així successivament...

Textos de suport

Els autors que tracten sobre la mística de la participació afirmen que té dos moments: un, en què l'equip aprofundeix sobre la vivència de les tres actituds; un altre, en què la comunitat acompanyada revisa i estimula a la pràctica els punts concrets d'esforç.

Mística de la participació

Recerca assídua de la voluntat de Déu

La pràctica individual de recerca de la voluntat de Déu, que hem anat desenvolupant en posar en pràctica els punts concrets d'esforç durant el mes, es complementa en

la participació en la reunió d'equip amb la recerca, l'intercanvi, el discerniment i l'exigència fraterna. Aquesta recerca i aquesta exigència només poden ser una actitud d'amor.

Un amor d'aquest tipus no es viu en els núvols. Es refereix a persones concretes. Té en comte els seus dons si les seves deficiències particulars i procura ser infinitament respectuós amb la vocació de cadascú. Aquesta exigència i aquest amor ens menen a no judicar els punts dèbils dels altres, a no dir l'irreparable, a animar els insegurs. Però ens mena també a no deixar que les situacions es deteriorin, a respondre amb la veritat, a ajudar els altres a veure-hi clar. El que no s'ha de fer és callar. Quan creiem que els problemes de cadascú moriran amb ell i ens resignem, això significa perdre l'esperança. Un cristià no es pot deixar endur per aquesta actitud, ni tampoc un equip. Déu estima ja en nosaltres el que podem arribar a ser, si li diem SÍ.

Recerca de la veritat

Estimar exigeix conèixer. Formem equip per ajudar-nos els uns als altres. Com ajudar sense conèixer? La participació obliga a aquells qui es reuneixen en nom de Crist a revelar la veritat, simplement, sense protegir-se utilitzant mecanismes de defensa o accontentar-se amb una comunicació superficial que més o menys amaga la veritat.

Davant l'equip, es necessita reconèixer els passos en fals, les inconstàncies, les deficiències, les covardies. No es tracta d'una confessió, però es necessita comentar els nostres fracassos en relació amb les actituds que ens proposem assimilar. Això és dolorós i difícil, exigeix coratge i humilitat.

Diem que només ens agrada i estimem allò que és bo. Però amb Déu passa el contrari: Ell fa torna bo aquell a qui estima. Hem d'experimentar i fer el mateix. Conèixer-nos cada vegada millor, acceptar-nos amb senzillesa i bon humor, donar-nos a conèixer i comprendre els altres. La veritat no és una admiració recíproca, ni una disculpa automàtica.

Vivència del trobament i de la comunió

En el clima de la participació no hi cap ni la burla ni la ironia, no s'ha de culpabilitzar ni condemnar, ni acollir amb indiferència el qui parla. El primer trobament que fem en la participació és amb l'amor de Déu, que és diferent del nostre amor. Nosaltres ens estimem amb certes condicions, però Déu ens estima incondicionalment. I un amor així és el que hem d'anar cultivant pels nostres germans d'equip.

Viure el trobament és tenir cura perquè entre els membres de l'equip hi hagi un equilibri entre l'acceptació i l'exigència. **Només podem ser radicals amb nosaltres mateixos.** Però hem de convidar-nos els uns als altres a anar més lluny, suggerint, estimulants-nos, estimant-nos. La naturalesa no dóna salts. El nostre creixement és lent, són necessaris primaveres i estius, podes i floracions. Viure el trobament i la comunió és viure l'amor.

Els punts concrets d'esforç i la participació, Mercedes y Álvaro Gómez-Ferrer

Ball de màscares

«La seva obsessió quotidiana hauria de consistir a ser sincers...»

Si jugueu lleialment el joc dels equips, compteu amb una ajuda eficaç. Si durant l'intercanvi d'opinions cadascú diu el que pensa amb total senzillesa, si confessa el que ignora, si cerca la resposta a una pregunta que es formula, si reflexiona amb tots sobre la manera d'aplicar la veritat a la seva vida, no trigarà en arribar a ser SINCER. Si la seva oració en la reunió mensual és alguna cosa més que una bella dissertació, si s'expressa per mitjà de paraules desproveïdes d'eloqüència, de retòrica i com si es trobés sol davant Déu, el seu pensament, el seu desig, els seus sentiments profunds de l'ànima arribaran a ser SINCERS. Si cadascú practica lleialment el que anomenem "la participació" —recordeu el text de la Carta: «després, cada llar diu amb absoluta franquesa si durant el mes passat ha complert les obligacions, d'acord amb la Carta»—, els membres dels Equips no trigarán a ser sincers. ¡Sembla tan normal que unes llars que, junts i en un esperit d'ajuda mútua, s'han compromès amb tota la llibertat a observar unes regles, es tinguin al corrent dels seus esforços i dificultats! Aleshores, per quin motiu tantes llars s'oposen a aquest compartir?

No serà, potser, perquè encara estan acostumats a aparentar, a representar el seu personatge, a cultivar la seva reputació?

Precisament perquè veiem en la participació, entre altres coses, un mitjà infal·lible per treure's la màscara i lluitar contra les aparences, li concedim tanta importància.

Quan les llars d'un equip s'esforcen per eliminar tota mentida, per tendir cap a una absoluta sinceritat, aleshores, com escrivia un de vosaltres: «entre cristians que han arribat a ser transparents els uns amb els altres, la comunió dels sants no és ja només un dogma, sinó una experiència viva».

P. HENRI CAFFAREL

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Quines actituds i comportament necessitem per compartir, en la reunió d'equip. La nostra vida espiritual? Què pot limitar, en els nostres cors, la nostra capacitat per realitzar adequadament la participació?
- Quines actituds i comportaments són necessaris perquè cadascú se senti acollit i pugui compartir la seva vida espiritual? Com viu aquest aspecte el nostre equip? Quines actituds i comportaments hem de millor? Com?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal** (1 Te 5, 13b-15)

Viviu en pau entre vosaltres. Us hi encoratgem, germans: amonesteu els desvagats, animeu els temorencs, feu-vos càrrec dels febles, tingueu paciència amb tots. Mireu que ningú no torni a un altre mal per mal, sinó procureu de fer el bé als germans i a tothom.

- **El diàleg conjugal (assentada)**

Els punts concrets d'esforç ens ajuden a desenvolupar actituds que ens apropen a Déu i als altres. Suggerim que aquest diàleg ens dugui a mirar els nostre procés quotidià de conversió.

- ✓ Tu em reveles la presència de Déu? En quins moments? Què és el que tu em descobreixes sobre la bondat de Déu?
- ✓ En la nostra vida de parella, en la nostra família, creem un ambient propici per viure la veritat els uns amb els altres?
- ✓ Les nostres accions quotidianes, són constructores de comunió? Aquestes accions, ens distancien o ens apropen a l'altre (cònjuge, fills, amics)?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

Quan es camina, es requereix parar de tant en tant, mirar el paisatge, respirar a fons i, aleshores, tornar a caminar amb esperit renovellat. Com a suggeriment per a tots proposem que cadascú estableixi uns moments, durant el mes, per fer aquestes parades de revisió de vida.

Algunes indicacions: una breu revisió dels encerts i dels errors del dia o, en acabar la setmana, deixar un moment per examinar els fets ocorreguts i reflexionar sobre els sentiments i les actituds en relació amb ells.

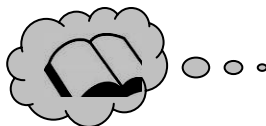
C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

Ens hem proposat, al llarg del mes, mirar-nos amb més atenció. Ara, reunits, podem celebrar el camí espiritual de cada matrimoni, l'amistat i l'acollida fraterna entre nosaltres.

Oració per a la benedicció dels aliments

Senyor, al compartir aquests aliments, participem del pa i vivim la vida en comunió. renova en nosaltres l'esperit d'amor que ens mena a *animar-nos els uns als altres cada dia* (Heb 3,13).

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Col 3,12-14

Revestiu-vos, doncs, dels sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència; suporteu-vos els uns als altres, i si algú tingúes res contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat: perdoneu també vosaltres. Però, per damunt de tot, revestiu-vos de l'amor, que tot ho lliga i perfecciona.

• • • Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

• • • Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

SISENA REUNIÓ

Aprofundim la nostra fe

Tema d'estudi

Llavors els apòstols digueren al Senyor: «Augmenta'ns la fe». Ell va respondre: «Només que tinguéssiu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morera: "Arrenca't de soca-rel i planta't al mig del mar", i us obeiria».

Lc 17,5-6

A. OBJECTIUS

Apropar-se a Déu i a cada membre de l'equip a través de l'estudi de la seva Paraula i dels textos relacionats amb ella.

Promoure el diàleg de la parella sobre temes espirituals.

Ajudar a construir l'equip, reforçant els llaços d'amistat entre els seus membres, per mitjà de l'intercanvi d'idees i d'experiències sobre temes d'interès per a la formació personal i conjugal.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

Programar una trobada entre cada dos matrimonis de l'equip per intercanviar junts el contingut d'aquest capítol del tema d'estudi i les preguntes proposades per a les reflexions dels textos de suport.

Proposta d'estudi i reflexió

Raó de ser d'un tema d'estudi

No hi ha vida cristiana sense fe viva. No hi ha fe viva i progressiva sense reflexió. Reflexionar sobre el contingut de la nostra fe és una exigència de la pròpia fe. És necessari un com-

promís de treballar el tema per desenvolupar una fe vivencial i culta, i, d'aquesta manera, evangelitzar la vida. Una vegada reconeguda aquesta necessitat, molts obstacles, com la manca de temps i la manca de costum de llegir i d'escriure, se superaran fàcilment. Molts matrimonis cristians tenen una idea vaga i indefinida de Déu i un coneixement superficial dels ensenyaments de l'Església sobre matrimoni, amor, família, paternitat, educació, etc. Com a conseqüència d'aquest coneixement limitat i fragmentat, aquests matrimonis presenten poca vitalitat religiosa i una irradiació molt limitada de la seva vida.

Els matrimonis dels EMD ho volen corregir, perquè saben que per al matrimoni cristià és essencial per a la seva vida enfortir i aprofundir la seva fe i adquirir un coneixement més gran de les exigències evangèliques de Crist. L'estudi mensual del tema pretén ajudar aquesta rectificació de la mirada interior preguntant-nos a nosaltres mateixos si els nostres judicis sobre les persones i els esdeveniments estan fonamentats en l'Evangelí.

La resposta al tema ha de reflectir la vivència cristiana del matrimoni i expressar la seva preocupació per confrontar la seva vida personal, conjugal i eclesial i, com a *équipier*, a la llum de l'Evangelí i del Magisteri de l'Església, suscitant canvis d'actitud i de maduresa de la fe.

L'estudi del tema no ha de ser un simple intercanvi d'idees, sinó que ha de ser un moment de transformació de la vida de cada matrimoni i del consiliari. *El cor intel·ligent adquireix el coneixement, l'escolta dels savis cerca el coneixement* (Prov 18,15).

L'elecció del tema d'estudi

A més del tema proposat (unes vegades preparat per l'Equip Responsable Internacional, ERI, i d'altres per la Superregió), cada equip podrà escollir altres documents relacionats amb el carisma dels EMD. És important recordar que qualsevol document escollit convé que s'empri durant un any, per tal d'ajudar el coneixement i l'aprofundiment de la nostra fe. Qualsevol que sigui el tema, una pregunta, moltes vegades implícita, haurà d'orientar les nostres reflexions. **Com ens il·lumina i ens motiva el que Crist diu a través d'aquest tema?**

Una preparació en parella

Els intercanvis d'impressions durant la reunió d'equip només seran fecunds en la mesura que hagin estat preparats. Els esposos han d'estudiar el tema junts i enviar les seves reflexions per escrit al matrimoni animador o al matrimoni responsable per ajudar a la preparació de la reunió preparatòria o prèvia. Les respostes escrites dels matrimonis aportaran idees per programar l'estudi del tema a la reunió d'equip, i també poden aportar algun punt que no entenquin i que requereixi algun aclariment doctrinal per part del consiliari.

Durant la preparació, cada cònjuge ha de llegir primer el tema, fer les seves reflexions personals, després compartir amb l'altre cònjuge aquestes reflexions i impressions i, finalment, anotar el fruit d'aquestes reflexions. Un dels objectius de la preparació del tema és habitar el matrimoni al canvi d'impressions, cosa no sempre fàcil, ja que aquesta actitud exigeix obertura de l'un a l'altre i l'acceptació d'opinions diferents. D'aquesta manera, l'intercanvi

d'impressions és profund i sincer, és fàcil per a qualsevol dels cònjuges anotar les diferents respostes d'ambdós.

La qualitat del canvi d'impressions en l'equip està directament relacionada amb la qualitat del diàleg en parella.

L'intercanvi en la reunió

El matrimoni animador ha de dirigir l'intercanvi del tema d'estudi que començaria per fer una breu introducció d'acord amb allò que es va definir en la reunió preparatòria. Ha d'estar atent per tal que tots puguin tenir temps per participar i haurà de tenir cura que no hi hagi interrupcions ni converses paral·leles i perquè els comentaris no surtin del tema. El consiliari respondrà els assumptes relatius a la doctrina i orientarà els assumptes quotidians de la vida dels matrimonis.

Textos de suport

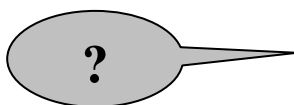
Encara que us penseu que ho sabeu tot, encara heu de descobrir o adquirir nocions sobre la grandesa del matrimoni. Teniu fam de llum? La inapetència espiritual és un mal molt freqüent en els cristians. No tenen fam. La salut espiritual es reconeix per ser senyal de tenir fam de coneixement de Déu, del seu pensament i de la seva Paraula. L'estudi mensual del tema s'ha afrontar amb aquest esperit de descobriment. S'ha de considerar el consiliari no només com un distribuïdor dels sagraments de Déu, sinó també de la Paraula de Déu. La busqueu, a la reunió? Penseu això: no hi ha vitalitat cristiana sense una fe viva, constantment enriquida per nous descobriments.

[...] Si els Equips no aconsegueixen despertar en vosaltres el desig pel coneixement de Déu, si el treball del tema d'estudi, després d'alguns mesos o anys, no us fa adquirir el costum de l'estudi religiós, aleshores, els nostres Equips no tenen massa raó de ser. L'ésser humà fou creat per conèixer, estimar i servir Déu. Si no el coneix amb un coneixement viu i incessantment mantingut, no tindrà il·lusions: no l'estimarà i no el servirà de debò.

P. HENRI CAFFAREL

Les converses que no es fan a la presència de Déu, tenen el risc de caure en el dilettantisme (parlar per parlar); la ment juga amb les idees, el cor no para atenció a les veritats que les obligaria a canviar. En els Equips cal esforçar-se per ser totalment lleials; una veritat ben coneguda s'ha d'inscriure en les nostres vides.

Guia dels EMD

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Com aprofundim i enriquim la nostra fe a través de l'oració, l'estudi i la reflexió?
- En la pràctica diària de la nostra vida, quina importància li donem a les Escriptures en la nostra pregària perquè ens ajudi a fer-ne una lectura cristiana?

- Com compartim aquesta realitat amb el nostre cònjuge, la nostra família, el nostre equip?
- Ens esforcem per trobar altres textos per a l'estudi i la reflexió que ens puguin ajudar a aprofundir la nostra fe?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Quan vingué Jesús, Tomàs, un dels Dotze, l'anomenat Bessó, no era allà amb els altres deixebles. Ells li van dir: «Hem vist el Senyor». Però ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no fico el dit a la ferida dels claus i no li poso la mà dins el costat, jo no creuré pas!».

Al cap de vuit dies, els deixebles es trobaven altra vegada en aquell mateix lloc, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després diu a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posame-la dins el costat. No siguis incrèdul, sigues creient». Tomàs li va respondre: «Senyor meu i Déu meu!». Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist!» (Jn 20,24-29).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

- ✓ Ha millorat la comunicació amb el nostre cònjuge a partir de la pràctica de la preparació del tema d'estudi per a la reunió d'equip? Quines dificultats trobem en la preparació d'aquesta part de la reunió d'equip? Què podem fer per superar aquestes dificultats?
- ✓ Si tinguéssim tendència a menysprear o minimitzar el tema d'estudi, com podríem evitar concretament aquestes dificultats? Com ens pot ajudar l'equip en els nostres esforços?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

Amb l'esperit dels punts concrets d'esforç, amb el propòsit d'aprofundir una mica més la nostra fe, busquem un article de l'Església, de la Carta bimensual, del web dels Equips, d'una revista catòlica... que pugui ser d'interès per a l'equip i dur-ho a la reunió per compartir-lo amb els altres.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

En la Carta dels EMD es pot llegir: «Es recomana organitzar trobades addicionals, ja sigui per a nous intercanvis d'idees o simplement per alimentar l'amistat». Compartim l'experiència viscuda durant el mes.

Oració per a la benedicció dels aliments

Déu de Bondat, Pare nostre, t'agraïm totes les teves benediccions. Reunits per a aquest àpat, nosaltres et demanem que no ens manqui l'aliment que necessitem per aprofundir la nostra fe i viure segons la teva Paraula. Amén.

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Lc 17,11-19

Tot fent camí cap a Jerusalem, Jesús passava entre Samaria i Galilea. A l'entrada d'un poble van anar a trobar-lo deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i es posaren a cridar: «Jesús, mestre, tingues pietat de nosaltres! ». En veure'ls, Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots».

Mentre hi anaven, van quedar purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que havia estat guarit, va tornar enrere glorificant Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Aquell home era un samarità. Jesús digué: «¿No eren deu, els qui han quedat purs? ¿On són els altres nou? ¿No n'hi ha hagut cap que tornés per donar glòria a Déu fora d'aquest estranger? I li digué: «Aixeca't i vés-te'n: la teva fe t'ha salvat».

Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món

SETENA REUNIÓ

Vida d'equip

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots. Amb gran poder els apòstols donaven testimoni de la resurrecció de Jesús, el Senyor, i la gràcia abundosa de Déu actuava en ells.

Ac 4,32-33

A. OBJECTIUS

Viure temps forts i constants d'oració, posada en comú i ajuda mútua entre els membres de l'equip i en el matrimoni.

Convertir aquests temps forts en oportunitats per caminar vers el Senyor i donar-ne testimoni amb les nostres vides.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida:

A semblança de les primers comunitats cristianes *que tenien un sol cor i una sola ànima*, cerquem, durant aquest mes, intensificar les oportunitats de trobaments per pregar, conviure, confraternitzar.

Proposta d'estudi i reflexió

Per bona que sigui una reunió d'equip, progressem poc si el nostre treball es redueix a aquestes hores en què els matrimonis estem units, perquè després s'obliden, sense transformar la vida i sense aconseguir una estreta coherència entre la seva fe i la seva vida. És necessari que l'esperit de les reunions es prolongui en el temps, durant tot el mes, perquè cada matrimoni i l'equip en conjunt sigui realment un signe d'amor, instrument de transformació del món. Quan vivim amb esperit missioner durant el mes, la reunió d'equip es converteix en una veritable celebració.

En la mesura que ens trobem més sovint, virem millor l'equip com a comunitat. Una petita observació pràctica, resultat d'una llarga experiència: cap equip no pot existir realment sense *frequents ocasions de trobament* entre els seus membres. Es pot afirmar que la vida d'equip és un mitjà de formació permanent, ja que cada reunió i cada trobada ens convida a parar i a reflexionar sobre la nostra pertinença al Moviment. Són oportunitats que ens poden reorientar en el camí o ratificar la nostra adhesió a allò que ens ofereixen els Equips de la Mare de Déu.

També és molt important comptar amb la presència del prevere consiliari que, assumint la seva funció, fa present Crist, servint l'Església a través de la petita *Ecclesia*. Els matrimonis dels equips guarden una íntima i fraterna relació amb els seus consiliaris, ja que els dos sacraments, orde i matrimoni, tenen com a finalitat la salvació de l'altre per mitjà del servei. Els consiliaris, dins de les seves possibilitats, són convidats a participar de la vida d'equip; i els matrimonis dels Equips, que tant reben d'ells, són cridats a intensificar les seves pregàries per ells i pel seu ministeri per a glòria de Déu i bé de l'Església.

Tot equip té una idea clara de l'objectiu que busca. La nostra experiència ens demostra que això és necessari recordar-ho sovint. Coneixem motes societats humanes en les que no queda res més que l'aparença, cosa que agafa més importància quan manca l'esperit.

Hem de ser *una sola ànima, un sol cor*, com s'afirma en els Fets dels Apòstols. I perquè això passi, hem d'assumir-nos els uns als altres, vivint realment la solidaritat i la fraternitat, fent del nostre equip una veritable comunitat de matrimonis cristians, testimonis de l'amor de Déu per a la humanitat.

Perquè això sigui possible, la vida d'equip no es pot limitar a la reunió mensual. Hi ha diverses maneres de mantenir viva la flama de la comunitat, depenent de la creativitat i de la iniciativa de cada equip com, per exemple, la pregària en comú per la intenció dels diferents membres de l'equip, l'ajuda mútua durant el mes, i moltes més iniciatives. No hem d'oblidar que un equip està format per persones, amb les seves limitacions i amb les seves grandeses per relacionar-se entre si, i els contactes entre una i altra reunió ajuden a crear i a enfortir els llaços d'amistat entre els matrimonis. En un ambient menys estructurat, diferent al d'una reunió mensual, les converses flueixen amb més facilitat i conèixer als altres i donar-se a conèixer es produeix amb més naturalitat. Aquests moments enforteixen la comunitat i enriqueixen el fet de compartir la reunió mensual.

El matrimoni responsable, escollit cada any pels membres de l'equip, és qui ha de vetllar perquè tots participin activament de la vida comunitària, de manera que l'ajuda mútua sigui eficaç i que cadascú se senti reconegut, estimat i realment acollit per la comunitat de l'equip. Segons Madeleine Delbrêl:

Malgrat que aquesta tasca correspongui particularment als responsables, cap no podrà assumir-la si no té prèviament el sentit de la fraternitat, així com no es podrà trobar una comunitat en què el sentit concret i exigent de la fraternitat estigués absent. La interdependència que uneix els membres dóna fraternitat i crea una mútua dependència entre ells. Cadascú ha de prendre consciència que els altres li han estat confiats.

Segons la Carta dels EMD:

És important que els matrimonis de l'equip es beneficiïn amb l'amistat profunda que caracteritza un Equip de la Mare de Déu i que, fora de la reunió mensual, se sentin lligats a l'equip com a una gran família.

La pràctica de l'ajuda mútua és un dels pilars en què es recolzen els Equips de la Mare de Déu. Així com, de mica en mica, els matrimonis van avançant en compartir els béns espirituals, també s'han de sentir estimulats a fer el mateix amb els béns materials.

Monsenyor Gustavo Martínez Frías, bisbe d'Ipiales, Colòmbia, afirmava:

Jesucrist vol que la seva Església visqui com un cos on tots els seus membres estiguin units íntimament i on cadascun exerceixi la seva funció pròpia: això li permet, a l'Església, ser signe clar de comunió davant el món. L'Església-comunió ha d'expressar-se també com a Església-solidaritat: solidaritat amb la fe, en la missió, en l'empresa meravellosa d'anunciar Jesucrist i de transformar el món des dels criteris de l'Evangelí.

Tots som responsables de mantenir la nostra pròpia família i, essent els Equips de la Mare de Déu part tan important de les nostres vides, tenim la responsabilitat de mantenir el nostre Moviment i de satisfer les seves necessitats.

Si entenem que pertanyem als EMD, que participen en ells activament, que són la nostra família, que tenen una missió important que complir, aleshores hem d'assumir que no només necessiten del nostre suport espiritual, sinó també del nostre suport econòmic amb una participació anual calculada lleialment en base als ingressos d'un dia.

Textos de suport

«No em sembleu preocupats per INVENTAR la vostra vida d'equip», afirmava el predicador d'un recés. És com si estigués escoltant-los: «I de qui és la culpa», ens diran. Una Carta que ens dóna les orientacions, ens subministra temes d'estudi i els temes d'oració... «Què ens queda per inventar?». Es tracta de pensar incessantment tota la vida d'equip, de reinventar incessantment si volem que el nostre equip estigui viu, que tingui una personalitat, que sigui un equip original, si volem fer progressar tot el Moviment».

HENRI CAFFAREL

Res no és fàcil ni dolç quan es tracta de comunitat. Una comunitat és una unió de persones que no amaguen les seves alegries ni tristeses sinó que es fan visibles a tots en l'esperança. En la comunitat diem: «La vida està plena de conquestes i derrotes, alegries i tristeses, alts i baixos, però no hem de viure-ho sols. Volem beure junts el nostre calze i celebrar així el fet que les ferides de les nostres vides individuals, que semblen ser insuportables quan són visibles en solitari, esdevinguin fonts de guarició quan les vivim com a part de la unió d'atenció mútua.

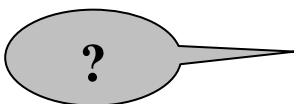
La comunitat és com un gran mosaic. Cada trosset sembla ser insignificant. [...] Com a pedres individuals podem fer ben poc, a no ser que les comparem i les jutgem per la seva bellesa i el seu valor. Però, en canvi, quan totes aquestes pedretes són col·locades juntes en un gran mosaic representant la cara de Crist, ¿qüestionaria ell la importància de qualsevol d'elles? Si qualsevol d'elles, fins i tot la de menor expressió, faltés, la cara estarà incompleta. Juntes en un mosaic, cada pedreta és indispensable i contribuirà de manera singular a la glòria de Déu. Això és comunitat, una unió de petits que junts fan visible la cara de Déu en el món.

HENRI J. M. NOUWEN, *Podeu beure el calze?*

El decaïment d'una vida d'equip radica moltes vegades en què no sabem admetre les exigències de l'amor recíproc. [...] Necessitem aprofundir junts sobre les grans lleis de la caritat fraterna i posar-les en pràctica, si volem que l'equip es desenvolupi i perdi. M'agradaria que recordéssiu molt bé això: un Equip de la Mare de Déu no és solament un grup de matrimonis on es practica l'amor fratern, sinó on, en primer lloc, les persones s'inicien en l'amor fratern. És una iniciació difícil. Aprenem a conèixer-nos a nosaltres mateixos en el diàleg amb els altres; i no sempre és fàcil allò que descobrim de nosaltres mateixos. [...] En la mesura que, en equip, ena anem iniciant en les exigències de la caritat fraterna, serem capaços, fora d'ell, de viure sempre amb una perfecció més gran.

[...] Tots els moments i totes les activitats de la reunió mensual estan dirigides a l'ajuda mútua fraterna... Però, com sabeu prou bé, aquesta ajuda mútua no es pot limitar als mitjans que acabem d'examinar. Està oberta a les necessitats dels germans *équipiers*. Tots nosaltres coneixem matrimonis als qui l'ajuda mútua els va salvar, tant materialment com moralment.

HENRI CAFFAREL, *La missió del matrimoni cristià*

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Què constitueix per a nosaltres un desafiament més gran: l'ajuda mútua o el testimoniatge? Com ho podem millorar?
- Ens pot ajudar, o ja ens ha ajudat, la vida d'equip en les nostres relacions interpersonals fora de l'equip? En què?
- Som conscients de les necessitats materials dels nostres germans *équipiers* i de la necessitat d'ajuda no només espiritual sinó també material en el nostre Moviment? Preguem cada dia pels membres del nostre equip?

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi (Jn 17,22-23).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

La qualitat de la nostra participació en la vida d'equip depèn del grau del nostre sentiment de pertinença al Moviment Equipos de la Mare de Déu, al seu carisma i a la seva mística. Com ens situem en relació amb l'afirmació que segueix?

Perquè coneixen la seva feblesa i el límit de les seves forces, però no el de la seva bona voluntat; perquè experimenten cada dia com n'és, de difícil, viure cristianament en un món pagà; i perquè tenen una fe indefectible en el poder de l'ajuda mútua fraterna, han decidit formar equip (*Carta dels EMD*).

Hem estat autèntics, veritables, solidaris? En què hem de millorar?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

A partir de l'assentada suggerida, esforceu-vos durant el mes per complir els propòsits acordats entre cadascun dels matrimonis.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

Durant el mes ens hem esforçat per intensificar la nostra vida d'equip a través de trobades amb els altres matrimonis per fer pregària, millorar la convivència i ser més propers a cadascun dels membres de l'equip. Durant la reunió mirem de compartir com aquestes trobades han contribuït per fer-nos més solidaris, més amics, perquè el nostre equip s'assembli més a una veritable comunitat cristiana.

○ ○ ○ Oració per a la benedicció dels aliments

Senyor Jesús, junts t'agraïm l'aliment que nodreix el nostre cos i el teu amor que ens fa comunitat reunida en el teu nom.

○ ○ ○ Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

Salm 133 (132)

La unió fraterna

*Que n'és, de bo i agradable,
viure tots junts els germans!
És com el perfum que ungeix el cap
i s'escampa per la barba,
s'escampa per la barba d'Aaron
fins al coll dels seus vestits.
És com la rosada de l'Hermon,
que s'escampa a les muntanyes de Sió.
Allí hi ha l'aplec que el Senyor beneeix:
li dóna la vida per sempre.*

• • • Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

• • • Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

VUITENA REUNIÓ

Una reunió especial: la reunió balanç

La darrera reunió de l'any que fa l'equip és una reunió balanç. Aquesta reunió ofereix l'oportunitat de reflexionar i d'avaluar obertament i amb esperit cristià l'estat en què es troba l'equip, la seva trajectòria, el seu progrés en l'any transcorregut i la preparació de l'any següent.

Guia dels EMD

A. OBJECTIUS

Realitzar en l'equip una seriosa i serena revisió de l'any que acaba, a partir de les propostes concretes que el Moviment ofereix i recomana als seus membres.

Avaluar i projectar aspectes de la vida de cada matrimoni i especialment de la vida de l'equip que requereixen ser enfortits, preservats o corregits, segons el cas.

B. PER TREBALLAR DURANT EL MES

Experiència de vida

L'experiència permanent de tota activitat humana ens diu que l'avaluació prospectiva és un element indispensable per a poder avançar. Les empreses civils tenen sempre un moment d'avaluació que les permet revisar-se. Cal aturar-se un moment per mirar la gestió a partir dels objectius proposats, de les metes assolides, dels mitjans emprats, de les estratègies utilitzades, de les responsabilitats encomanades i assumides, dels cronogrames establerts, etc. El que ordinàriament es fa en una empresa (sigui del tipus que sigui) ho proposa també el Moviment per a cada equip amb la finalitat d'aprendre a avaluar i a projectar.

La metodologia emprada pot ser la clàssica de **veure-jutjar-actuar** per al treball en parella i que després es pot traduir per a la reunió i la vida de l'equip en **escoltar-discernir-respondre**.

Cada matrimoni realitzarà, al llarg del mes, una veritable revisió de vida davant de Déu i amb les orientacions que la pertinença als EMD li suggereixi. Els cònjuges tindran tema abundant per al diàleg conjugal, el qual, davant la presència del Senyor, en ambient d'oració i a la llum de la Paraula de Déu, els ha de permetre una mirada creient sobre les seves vides, els seus compromisos i la seva resposta. La revisió els permetrà, segurament, desembocar en regles de vida concretes.

El primer moment és el de saber **mirar** atentament la pròpia unitat. No es tracta d'un interrogatori extern., sinó d'una revisió vital: per això la mirada ha de ser profundament sincera.

El segon moment, el de **jutjar**, requereix confrontar la vida i l'Evangelí. No és voler buscar culpes, errors o faltes; es tracta que la llum de la Paraula de Déu i l'Esperit Sant permetin percebre millor el contrast entre la proposta cristiana i la pròpia realitat.

L'**actuar**, propi del tercer moment, és la reacció natural quan es comprèn que en la vida hi ha coses que mereixen millorar-se. Allò que hem vist i que hem deixat il·luminat per Déu requereix, ara, una millora que ens proposem realitzar.

És important que cada matrimoni pugui treballar els diferents aspectes de la revisió de la seva vida i dels compromisos adquirits en els EMD. L'experiència de l'avaluació ha de ser un diàleg conjugal profund i prolongat. Segurament requerirà diversos moments al llarg del mes. A tal fi poden servir com a guia els interrogants següents:

Sobre el matrimoni

- Hem buscat veritablement la voluntat de Déu en el nostre matrimoni?
- Experimentem haver aprofundit la nostra fe?
 - ✓ la nostra participació en l'eucaristia dominical;
 - ✓ la nostra preocupació per conèixer millor els ensenyaments de l'Església;
 - ✓ la nostra vida a l'interior de la comunitat parroquial o diocesana;
 - ✓ el nostre testimoni de vida cristiana a la llar (fills);
 - ✓ disponibilitat per a la nostra missió en l'Església.
- Com hem viscut els nostres punts concrets d'esforç (PCE)?
 - ✓ l'escolta de la Paraula;
 - ✓ l'oració personal;
 - ✓ l'oració conjugal;
 - ✓ el diàleg conjugal (assentada);
 - ✓ la regla de vida;
 - ✓ el recés anual.
- Com ha estat la nostra preparació per a la reunió d'equip?
- Preparem en parella i amb prou temps el tema d'estudi?

Sobre l'equip

- Com hem contribuït al bon clima i a la riquesa de la reunió d'equip?
 - ✓ la nostra assistència i puntualitat;
 - ✓ la nostra participació en cada moment de la reunió:
 - oració
 - posada en comú
 - participació en els punts concrets d'esforç

o intercanvi sobre el tema d'estudi

- Hem contribuït a enfortir la vida d'equip fora de la reunió mensual?:
 - ✓ ajuda mútua espiritual i material
 - ✓ missió o compromís
 - ✓ responsabilitats diverses
 - ✓ reunions d'amistat
 - ✓ oració pels equips
 - ✓ consiliari

Sobre el Moviment:

- Hem participat en la tasca de construir els Equips de la Mare de Déu?:
 - ✓ participació en activitats i/o trobades de la Regió o del Sector;
 - ✓ preocupació per mantenir-nos al dia pel que fa al Moviment a través de les publicacions, revistes, carta bimestral, web, diaris informatius, internet;
 - ✓ disponibilitat per assumir responsabilitats de servei en els EMD;
 - ✓ responsabilitat en la cotització;
 - ✓ comunió entre els equips (magníficat)

Textos de suport

[...] No és la meva intenció de proposar-vos aquí un exhaustiu examen de consciència: a casa meva, en la meva professió, en el meu país, en la meva Església, ¿sóc un paràsit o un bon servent? No em sembla seriós enfocar superficialment aquest important problema. Tanmateix, modestament convido cada matrimoni a interrogar-se: per què vaig entrar als Equips?, per rebre o per donar?

Després, dirigint-me a cada equip: per què us adheríreu al Moviment? Haurà estat únicament per trobar-hi temes de treball ja a punt, rebre un butlletí, aprofitar les experiències d'altres? En aquest cas, no esteu en el lloc adequat.

[...] Però si em responeu: «Volem participar en la gran tasca empresa pels Equips de la Mare de Déu, volem instaurar el Regne de Déu a les llars, fer que la santedat arrelí en tot el món modern i que no romanguí com a privilegi dels monjos; volem ser bons obrers, apòstols fermes de Crist», aleshores sou en la línia de la seva espiritualitat i el vostre equip serà útil a tots.

[...] Al trobar-nos imbuïts de l'esperit dels Equips, ja no tindreu dificultat d'acceptar la seva disciplina. La vostra reacció ja no serà: «Aquesta regla em molesta; protesto!», sinó: «Ja que aquesta obligació és útil per a la bona marxa del Moviment, accepto!».

HENRI CAFFAREL, *L'amor i la gràcia*

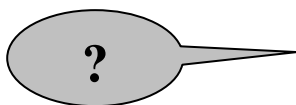
No podem situar-nos davant el Moviment com l'inquilí davant el propietari o l'obrer davant el patró. Hem de sentir-nos membres d'un **tot**, responsables de **tot**, solidaris amb tothom. No ens en podem apartar mai, ja sigui perquè el Moviment decaïgui o progressi.

Un Moviment viu és un Moviment que s'està construint cada dia, gràcies a l'acció de cadascun dels seus membres. Cadascun, en l'obra, assumeix una responsabilitat que li és pròpia, segons les seves aptituds particulars, els seus recursos, el seu temps, la seva generositat.

Un Moviment llisca cap a la mort quan els seus membres deixen la mentalitat de constructors per una mentalitat d'inquilins!

Contribuiu, tots els membres dels Equips de la Mare de Déu, a edificar el Moviment? Us convido a plantejar-vos aquesta pregunta.

HENRI CAFFAREL, *Constructors o inquilins*

Preguntes per compartir en parella i en equip

- Durant la reunió, es podrà compartir allò especialment significatiu que s'ha descobert en l'avaluació conjugal i que pot servir per a la millora de l'espiritualitat conjugal dels altres matrimonis i de la vida de l'equip.
- Com que la proposta inicial era la de **veure-jutjar-actuar** (experiència de vida realitzada al llarg del mes per cada matrimoni), l'equip escolta els seus membres, discerneix sobre el que és més convenient i pren decisions per millorar la marxa de l'equip l'any vinent.

Orientacions per a:

- **Lectura de la Paraula, oració personal i conjugal**

Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és ell qui ho obra tot en tots. Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots. Un, per mitjà de l'Esperit, rep el do d'expressar-se amb saviesa; un altre rep el do del coneixement per obra del mateix Esperit; un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de guarir, en virtut de l'únic Esperit; un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el do de discernir els esperits; un altre, el do de parlar en llengües; un altre, el do d'interpretar-les. Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol. El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més honor als membres que més en necessiten, perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre (1 Co 12,4-12,24b-27).

- **El diàleg conjugal (assentada)**

Convé començar l'assentada amb la lectura de la Paraula de Déu seguida d'una oració compartida. Després d'un breu silenci, inicieu el diàleg amb les següents indicacions com a referència:

- ✓ Quines oportunitats hem aprofitat durant l'any per renéixer, per canviar de vida, per convertir-nos? En quines ocasions les heu deixades escapar?
- ✓ Quins han estat els canvis més importants que hem vist l'un en l'altre?

- **Suggeriment per treballar durant el mes tot l'equip**

A partir de l'assentada, proposeu metes i objectius per al proper any.

C. PER A LA REUNIÓ D'EQUIP

Donada la característica de la reunió, i la possibilitat que es prolongui més del que és habitual, és important que l'equip estableixi la metodologia que convingui seguir. Com a suggeriment, proposem que es faci dins d'una eucaristia perquè adquireixi un sentit més profund i evitar, a més desviacions que allarguin excessivament la reunió.

Oració per a la benedicció dels aliments

Senyor, Pare nostre, tu ens concedeixes tot el que necessitem per al nostre esperit i per al nostre cos; et donem gràcies per aquests aliments que anem a compartir amb els germans com a signe de fraternitat; donem gràcies als qui els han preparat per a nosaltres. Et demanem, Senyor, que ens concedeixis una reunió fructífera i que les nostres vides estiguin sempre disposades a servir els germans i a complir la teva voluntat. Amén.

Per reflexionar sobre la Paraula de Déu

Oració per a la reunió

2 Co 8,7-15

Vosaltres teniu de tot en abundància: fe, eloqüència, coneixement, sol·licitud plena i l'amor que de nosaltres heu rebut. Tingueu també ara una generositat abundosa.

Parlo no com qui dona un manament. Voldria que l'exemple de sol·licitud dels altres us portés a demostrar la sinceritat del vostre amor. Coneixeu prou bé la generositat de nostre Senyor Jesucrist; ell, essent ric, es va fer pobre per vosaltres, perquè us enriquéssiu amb la seva pobresa. A propòsit d'això us dono aquest consell: convé que dugueu a terme la col·lecta, ja que l'any passat va ser els primers a proposar-la i a començar-la. Ara, doncs, hauríeu d'acabar-la, perquè una ferma decisió vagi seguida de la realització plena, en la mesura de les vostres possibilitats. Al qui té bona voluntat, se li accepta allò que té; poc importa allò que no té. No seria just que, per alleujar els altres, patíssiu estretors: hi ha

d'haver igualtat. En el moment present, allò que us sobra a vosaltres ha de compensar el que els falta a ells, per tal que, un dia, allò que els sobri a ells compensi el que us falti a vosaltres. Així s'arribarà a la igualtat, tal com diu l'Escriptura: Ni en sobrava als qui n'havien recollit molt ni en faltava als qui n'havien recollit poc.

● ● ● Reflexions i preguntes per compartir

Compartim tots els dubtes, reflexions i preguntes que hagin sorgit durant la preparació en parella d'aquest capítol.

Elecció del tema d'estudi per a l'any següent

En aquesta reunió l'equip pot decidir si li convé escollir un tema d'estudi per al curs següent, diferent al proposat pel Moviment, o prefereix esperar al principi de curs i valorar-ho.

Elecció del nou responsable d'equip

És una qüestió molt important i de transcendència crucial. Ja en el capítol quart se'ns suggeria que podria ser en aquesta reunió i que per aquest motiu, l'elecció del nou responsable, fos un temps especial per celebrar una eucaristia. Una vegada feta l'avaluació del curs, és probable que veiem més clar quin matrimoni és el que convé per a l'animació de l'equip el proper any. Hem d'evitar la famosa *roda*. S'ha de fer una votació secreta i personal de cadascun dels membres i en un ambient profund de pregària. S'ha de deixar actuar l'Esperit Sant. La tasca del responsable d'equip és fonamental, no sempre ho pot ser qualsevol de l'equip. No s'ha de frivoltzar aquest assumpte.

● ● ● Magnificat

La reunió hauria d'acabar amb l'oració de Maria, en comunió amb tots els membres dels EMD del món.

Annexos

Annex 1

LES TASQUES DEL MATRIMONI ANIMADOR

El matrimoni animador té un paper molt important en l'equip, però no sempre es fa bé perquè, probablement, no es coneix molt bé la seva funció.

La responsabilitat per la bona marxa de l'equip pertany a tots els seus membres. Els drets i deures de tots els membres són els mateixos per a tots. Però, cada mes, un matrimoni, a part del matrimoni responsable, té la tasca d'animar la reunió d'equip. És per això que se l'anomena matrimoni animador. El seu paper és impulsar els matrimonis a menar una vida cristiana, a comprometre's en alguna missió dins el Moviment o per a l'Església. També han d'animar els membres de l'equip a participar en els actes organitzats pel Sector o la Regió.

L'animació de l'equip és responsabilitat del matrimoni animador des del dia de la reunió que es tingué a casa seva fins a la reunió següent. Per tant, la seva funció d'animar va des del final d'una reunió final de la següent reunió.

El matrimoni animador, a més, està en contacte amb els altres membres de l'equip per a recordar-los els aniversaris, coopera amb el matrimoni responsable per a preparar la reunió d'amistat i altres esdeveniments que pugui tenir l'equip. Amb els responsables i el consiliari participa en la preparació de la reunió prèvia (a casa seva, si és possible). Amb ells prepara el pla de la següent reunió del mes i ho envia per endavant a cada matrimoni de l'equip.

NOTA – En les Superregions o Regions on la figura del matrimoni animador no existeixi, és el matrimoni responsable qui s'encarrega de totes aquestes tasques mencionades més amunt.

EL PREVERE CONSILIARI

El prevere ofereix a l'equip la irremplaçable gràcia del seu sacerdoti; no assumeix responsabilitats de govern; per això se l'anomena consiliari.

(Estatuts Canònics dels Equips de la Mare de Déu, ART. 7)

Cada equip té el suport d'un prevere. En l'equip, comunitat eclesial, no només és un conseller espiritual, sinó que també compleix la seva funció sacerdotal fent «present Crist com a cap del Cos» (Sínode dels Bisbes, 1971). La presència d'un prevere consiliari permet a l'equip beneficiar-se de l'encontre de dos sagraments, el de l'orde i el del matrimoni.

El consiliari ajuda el matrimoni responsable a assumir plenament la seva responsabilitat. Ha de participar amb ells en la reunió prèvia (sempre que sigui possible), així com en la reunió mensual. Gràcies a la seva formació i experiència, els ajuda a descobrir els diferents aspectes de la seva missió, a clarificar situacions i estimular-los en la recerca de Déu i de la seva voluntat, mentre que els ajuda en el seu propi progrés.

Tant el consiliari com el matrimoni responsable exerceixen un paper d'acompanyament. Acompanyen els passos cap endavant i cap enrere de cada matrimoni pel que fa a la seva vida cristiana personal, de casats i de família. A més de la seva missió espiritual amb els matrimonis, el consiliari els ajuda a ser dinàmicament fidels al carismes del Moviment. Ser consiliari dels Equips de la Mare de Déu és, sense dubte, servir l'Església en la seva petita *ecclesia*.

En el seu llibre *Equips de la Mare de Déu, expansió i missió dels matrimonis catòlics*, el pare Caffarel afirma que «al convidar primer de tot els matrimonis a trobar Déu, els Equips també els ofereixen l'ajuda d'algú que és el gran regal donat per Déu a la humanitat per tal de dirigir-los a Ell: el prevere». I afegeix: «el nostre Moviment, la seva orientació i els seus diferents mètodes, és essencialment un instrument accessible als preveres, que els permet dur a terme plenament la seva missió d'educadors espirituals dels matrimonis».

Els matrimonis dels equips mantenen una íntima i fraterna relació amb els seus consiliaris, i cadascú, des dels seus respectius sagraments, l'orde i el matrimoni, són al servei de la salvació de l'altre. El setembre de 1971, en ocasió de la seva trobada amb els Equips, Pau VI es va dirigir als preveres dient-los:

Als preveres, consiliaris d'equips, jo us exhorto, com a prevere i com a testimoni dels sofriments de Crist, i com aquell qui ha de compartir en la glòria allò que ha de ser revelat (cf. 1Pe 5,1), no dubteu de donar el millor de la vostra competència, de la vostra força, del vostre zel pastoral a aquest camp apostòlic privilegiat. No caiguen en la temptació de pensar que el vostre treball pastoral està essent limitat a un petit grup de cristians. La vostra acció es veurà multiplicada a través de la irradiació de molts matrimonis. Ajudant-los a aprofundir la seva vida cristiana, us poden ajudar a aprofundir en la vostra en la mateixa proporció.

En algunes Regions i Superregions, tanmateix, és difícil trobar preveres que acompanyin els Equips. A més de no ser gaires, la seva responsabilitat en parròquies i altres serveis relacionats amb el seu ministeri els impedeix d'estar disponibles per al Moviment. És important repetir allò que la *Guia dels EMD* diu: «Si un equip és incapaç d'aconseguir l'assistència d'un prevere consiliari, correspon al matrimoni responsable del Sector, fidels a les línies d'acció del Moviment, assegurar-los que tinguin un acompanyament espiritual temporal».

REUNIÓ PRÈVIA

Com per a qualsevol comunitat que celebra alguna cosa, la reunió d'equip mai no s'hauria d'improvisar. Aquesta és la raó de ser de la reunió de preparació o reunió preparatòria. Es realitza una o dues setmanes abans de la reunió mensual de l'equip. El bon desenvolupament de la reunió mensual depèn, en gran part, de la seva preparació.

Lògicament, aquesta reunió prèvia té lloc a casa del matrimoni animador del mes, el qual pot també, per a l'ocasió, convidar el consiliari a un àpat. És una ocasió per al consiliari de conèixer més de prop la família d'aquest matrimoni i perquè els seus fills es sentin més propers al Moviment. Després de l'àpat, el matrimoni responsable se'ls uneix.

Els matrimonis de l'equip els han d'enviar per escrit les respostes del tema d'estudi abans de la reunió.

Basant-se en el coneixement de l'equip, el matrimoni animador prepara el pla de la reunió amb el consiliari i el matrimoni responsable. Disposa les parts de la reunió d'acord amb les

necessitats de l'equip. Mirarà de mantenir la continuïtat des d'unencontre a l'altre, conservant la seva creativitat.

El pla de la reunió, que també pot incloure indicacions útils i instruccions, s'hauria d'enviar per endavant als matrimonis de l'equip, perquè tenint-ne coneixement podríem preparar millor la seva participació.

La reunió prèvia hauria d'atendre alguns punts importants:

- analitzar i avaluar la reunió anterior (moments dèbils i forts), fer correccions i adaptacions intentant mantenir una continuïtat en la marxa de l'equip;
- analitzar i promoure accions amb el fi de millorar la pràctica dels punts d'esforç
- analitzar les respostes escrites sobre el tema d'estudi del mes, subratllant els punts més importants.

Annex 2

CONSELLS EVANGÈLICS PER A L'ESCOLTA VÀLIDA

Tota reunió d'equip és oració, perquè estem de manera conscient en presència del Senyor, és Ell qui ens convoca i ens reuneix; tota reunió d'equip és una posada en comú, perquè continuament ens intercanviem les nostres coses, tant mundanes com espirituals. I en tota reunió d'equip hem de posar en pràctica una escolta activa i vàlida. Per això volem donar uns apunts bàsics que ens recordin com ha de ser aquesta escolta tan important per tal que tot es desenvolupi en un ambient fraterne i de caritat.

1. Context on es desenvolupa la meua escolta

- Al costat de l'altre: envoltat de feblesa i adolorit.
- Al costat de l'altre, vivint la seva soledat, immers en un món que no escolta.
- Amb la nostra vida accelerada, sense temps.
- Amb pautes de comportament, dictades per la societat que vivim, que no engendren esperança ni felicitat: «La culpa sempre la té l'altre», «Tu més», «Tinc dret».

2. Pressupostos evangèlics

- *Portem aquest tresor en gerres de terrissa*: ser comprensius amb els errors i les febleses (2 Co 4,7-15).
- *L'amor disculpa sempre [...] no porta comptes [...] disculpa sense límits [...] espera sense límits* (1 Co 13).
- Distintiu (uniforme) del poble escollit de Déu: la misericòrdia entranyable, la bondat, la humilitat, la dolcesa, la comprensió. I continuen unes recomanacions per viure una veritable comunitat d'ajuda (Col 3,12-17).
- *No actueu per orgull, volent sobresortir; sinó que, amb tota humilitat, considereu els altres superiors a vosaltres mateixos* (Flp 2).
- Seguint l'exemple del Messies, que va prendre la condició d'esclau, malgrat que era Déu (Flp 2).
- Veure en el proïsme, per molt malmès que es trobi, el mateix Jesús. passatge preciós de gènere apocalíptic del judici final: *A mi m'ho féreu* (Mt 25,31-46).

3. Ambient de l'escolta: acollida exterior

- No mirar el rellotge. L'altre s'ha de sentir acollit del tot, sentint la disponibilitat total del qui l'escolta. Si el temps fos limitat, feu-ho saber des del principi.
- No estar entrant ni sortint ningú, ni per preparar el menjar de la reunió.
- Evitar converses paral·leles.
- Si una posada en comú requereix més temps, comptar-hi per endavant.
- Mòbils desconnectats. Si s'espera alguna trucada necessària, dir-ho abans.

4. Ambient de l'escolta: acollida interior

- Dir-se és donar-se. Escoltar és acollir.
- Atmosfera d'acollida, d'acceptació, d'empatia: «T'acompanyo en el teu sentiment».
- No judicar: tenir cura del gest.
- Escoltar amb el cor.
- No fer de terapeuta ni donar solucions: «Hauries de fer...».
- No projectar la meua vida, ni les meues solucions: «Doncs a mi em va passar...», «Conec...».
- L'escolta és simplement escolta, sense projectar intencions.
- Humilitat: sempre s'aprèn alguna cosa.
- Creure en l'altre, fiar-se saber-li exigir, dir-li la veritat: se'l fa créixer.
- No oblidem que la reunió es realitza en presència del Senyor:
Què pensa Déu de tot això? Diàleg conjugal: 2 + U. Equip + U.

JOSÉ LUIS CANO, sj
Consiliari superregional

Annex 3

ESQUEMA DE LA REUNIÓ MENSUAL	
<p>1. ÀPAT Iniciat amb una petita i senzilla oració, viscuda en esperit d'ajuda mútua.</p> <p>2. POSADA EN COMÚ Posem en comú la nostra vida, compartim, des de la fe, amb els altres matrimonis, la nostra vida personal, conjugal, familiar, professional, els compromisos..., en una perspectiva d'ajuda mútua i de caritat.</p> <p>3. ORACIÓ</p> <ol style="list-style-type: none"> a. Oració inicial b. Lectura i escolta de la paraula de Deu c. Interiorització (silenci) d. Oracions personals (petició, acció de gràcies, lloança...) 	<p>4. PARTICIPACIÓ Testimoni sobre la vivència dels punts concrets d'esforç, tenint presents les actituds de vida. És bo de fer també una reflexió de la vida en equipo i en el Moviment.</p> <p>5. TEMA D'ESTUDI Aprofundim juncs la nostra fe. El tema d'estudi haurà estat preparat prèviament en parella i enviat al matrimoni responsable d'equip per a la reunió preparatòria o prèvia.</p> <p>6. MAGNÍFICAT I BENEDICCIÓ FINAL</p>

MÍSTICA DE LA PARTICIPACIÓ DELS PUNTS CONCRETES D'ESFORÇ	
<p>PUNTS CONCRETES D'ESFORÇ (PCE)</p> <ul style="list-style-type: none"> • Escolta de la Paraula de Déu • Oració personal • Oració conjugal • Regla de vida • Diàleg conjugal (assentada) • Recés 	<p>LES TRES ACTITUDS</p> <ul style="list-style-type: none"> • Recerca assídua de la voluntat de Déu • Recerca de la veritat sobre nosaltres mateixos • Experiència de trobament i de comunió

INVOCACIÓ A L'ESPERIT SANT

Vine, Esperit Sant, omple els cors dels teus fidels i encén en ells la flama del teu amor.

V. Envia, Senyor, el teu Esperit i tot serà creat.

R. I renovaràs la vida sobre la terra.

Preguem: Oh, Déu, Tu has instruït els cors dels fidels amb la llum de l'Esperit Sant. Concedeix-nos de comprendre la saviesa segons el mateix Esperit, i de comptar sempre amb el seu consol. Per Crist Senyor Nostre. Amén.

R. Amén.

MAGNÍFICAT

La meva ànima magnifica el Senyor,
i el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents,
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.